

Spis 11 Kss 6/2010 byl spojen se spisem 11 Kss 9/2009 a pod touto spisovou značkou bylo rozhodnuto takto:

11 Kss 9/2009 – 331

ROZHODNUTÍ

Kárný senát Nejvyššího správního soudu složený z předsedkyně senátu Mgr. Daniely Zemanové a členů senátu: JUDr. Petra Gemmela, Mgr. Věroslava Řezáče, JUDr. Aleny Mátlové, JUDr. Josefa Doubka a JUDr. Dalimily Gadasové projednal v ústním jednání dne 30. 6. 2011 návrhy **předsedkyně Okresního soudu v Ostravě** na zahájení kárného řízení ze dne 5. 8. 2009, ze dne 4. 6. 2010 a ze dne 21. 3. 2011, proti **JUDr. K. Š.**, zastoupené JUDr. Vladimírem Kristýnem, advokátem se sídlem Koblišná 47/19, Brno, a rozhodl

t a k t o :

Podle § 19 odst. 1 zákona č. 7/2002 Sb., ve znění pozdějších předpisů, **s e**

JUDr. K. Š.,
nar. X,
soudkyně Okresního soudu v Ostravě,

I. u z n á v á v i n n o u , ž e

jako soudkyně Okresního soudu v Ostravě svou nedůvodnou nečinností zavinila průtahy při vyřizování občanskoprávních věcí, čímž porušila povinnost stanovenou v § 100 odst. 1 o. s. ř. postupovat po zahájení řízení v řízení i bez dalších návrhů tak, aby věc byla co nejrychleji projednána a rozhodnuta, a dále porušila povinnost stanovenou v § 79 odst. 1 zákona č. 6/2002 Sb., ve znění pozdějších předpisů (dále též „zákon o soudech a soudcích“), rozhodovat v přiměřených lhůtách bez průtahů, přičemž tímto jednáním ohrozila důvěru ve spravedlivé rozhodování soudů, a to v těchto konkrétních případech:

- a) sp. zn. 16 C 211/2006 - nečinnost od 19. 5. 2008 do 3. 12. 2008;
- b) sp. zn. 16 C 234/2006 - nečinnost od 24. 10. 2008 do 9. 3. 2009;
- c) sp. zn. 31 C 286/2006 - nečinnost od 8. 12. 2008 do 14. 4. 2009;
- d) sp. zn. 16 C 297/2006 - nečinnost od 22. 9. 2008 do 8. 2. 2009;
- e) sp. zn. 16 C 83/2007 - nečinnost od 25. 6. 2008 do 5. 8. 2009;

- f) sp. zn. 16 C 121/2007 - nečinnost od 22. 7. 2008 do 23. 2. 2009; a nečinnost od 25. 4. 2008 do 5. 8. 2009, a to ve vztahu k žalovanému nároku týkajícímu se žaloby na ochranu osobnosti;
- g) sp. zn. 16 C 173/2007 - nečinnost od 2. 10. 2008 do 5. 8. 2009;
- h) sp. zn. 16 C 194/2007 - nečinnost 31. 7. 2008 do 7. 1. 2009;
- i) sp. zn. 16 C 349/2007 - nečinnost od 25. 6. 2008 do 11. 1. 2009 a dále od 28. 1. 2009 do 5. 8. 2009;
- j) sp. zn. 20 C 317/2007 - nečinnost od 23. 9. 2008 do 17. 3. 2009;
- k) sp. zn. 16 C 16/2008 - nečinnost od 25. 7. 2008 do 8. 2. 2009;
- l) sp. zn. 16 C 65/2008, sp. zn. 16 C 66/2008 - spojeno ke společnému projednání, vedeno pod sp. zn. 16 C 65/2008 - nečinnost od 13. 8. 2008 do 13. 1. 2009;
- m) sp. zn. 16 C 125/2008 - nečinnost od 17. 7. 2008 do 8. 3. 2009;
- n) sp. zn. 16 C 179/2008 - nečinnost od 18. 9. 2008 do 5. 8. 2009;
- o) sp. zn. 16 C 281/2008 - nečinnost od 4. 8. 2008 do 5. 8. 2009;
- p) sp. zn. 16 C 300/2008 - nečinnost od 5. 3. 2009 do 5. 8. 2009;
- q) sp. zn. 16 C 342/2008 - nečinnost od 13. 11. do 5. 8. 2009;
- r) sp. zn. 16 C 348/2008 - nečinnost od 20. 11. 2008 do 2. 3. 2009;
- s) sp. zn. 16 C 360/2008 - nečinnost od 29. 12. 2008 do 14. 4. 2009;
- t) sp. zn. 16 C 361/2008 - nečinnost od 13. 11. 2008 do 13. 4. 2009;
- u) sp. zn. 16 Nc 12/2006 - nečinnost od 12. 6. 2008 do 26. 2. 2009;
- v) sp. zn. 16 Nc 4/2006 - nečinnost od 12. 6. 2008 do 26. 2. 2009;
- w) sp. zn. 16 Nc 6/2006 - nečinnost od 12. 6. 2008 do 26. 2. 2009;
- x) sp. zn. 16 Nc 8/2008 - nečinnost od 13. 8. 2008 do 9. 3. 2009;
- y) sp. zn. 16 Nc 10/2008 - nečinnost od 13. 8. 2008 do 1. 2. 2009 a dále od 25. 3. 2009 do 5. 8. 2009;
- z) sp. zn. 66 Ro 769/2007 - nečinnost od 26. 11. 2007 do 17. 6. 2008, dále od 2. 9. 2008 do 12. 8. 2009;
- aa) sp. zn. 66 Ro 2926/2007 (v současné době vedeno pod sp. zn. 28 C 245/2010) - nečinnost od 2. 9. 2008 do 14. 8. 2009;

t e d y

z a v i n ě ě p o r u š i l a

povinnosti soudce a ohrozila důvěru ve spravedlivé rozhodování soudů.

T í m s p á c h a l a

kárné provinění podle § 87 odst. 1 zákona č. 6/2002 Sb. , ve znění pozdějších předpisů;

II. s e u z n á v á v i n n o u , ž e

jako soudkyně Okresního soudu v Ostravě svou nedůvodnou nečinností zavinila průtahy při vyřizování občanskoprávních věcí, čímž porušila povinnost stanovenou v § 100 odst. 1 o. s. ř. postupovat po zahájení řízení v řízení i bez dalších návrhů tak, aby věc byla co nejrychleji projednána a rozhodnuta, a dále porušila povinnost stanovenou v § 79 odst. 1 zákona o soudech a soudcích rozhodovat v přiměřených lhůtách bez průtahů,

přičemž tímto jednáním ohrozila důvěru ve spravedlivé rozhodování soudů, a to v těchto konkrétních případech:

- a) sp. zn. 16 C 140/2005 - nečinnost od 25. 7. 2008 do 7. 9. 2010;
- b) sp. zn. 16 C 221/2007 - nečinnost od 21. 7. 2009 do 23. 4. 2010;
- c) sp. zn. 16 C 242/2008 - nečinnost od 25. 3. 2010 do 9. 8. 2010;
- d) sp. zn. 16 C 301/2008 - nečinnost od 23. 6. 2009 do 4. 2. 2010;
- e) sp. zn. 16 C 180/2009 - nečinnost od 19. 6. 2009 do 2. 3. 2010 a od 30. 6. 2010 do 11. 10. 2010;
- f) sp. zn. 16 C 225/2009 - nečinnost od 27. 7. 2009 do 22. 12. 2009;
- g) sp. zn. 16 C 247/2009 - nečinnost od 3. 9. 2009 do 3. 3. 2010;
- h) sp. zn. 16 C 283/2009 - nečinnost od 16. 9. 2009 do 8. 2. 2010;
- i) sp. zn. 116 C 189/ 2009 - nečinnost od 21. 9. 2009 do 26. 2. 2010;

t e d y

z a v i n ě ě p o r u š i l a

povinnosti soudce a ohrozila důvěru ve spravedlivé rozhodování soudů.

T í m s p á c h a l a

kárné provinění podle § 87 odst. 1 zákona č. 6/2002 Sb. , ve znění pozdějších předpisů.

Z a t o s e j í u k l á d á

podle § 88 odst. 1 písm. b), v souladu s § 88 odst. 4 zákona č. 6/2002 Sb., ve znění pozdějších předpisů, kárné opatření

s n í ž e n í p l a t u o 30 (třicet) % na dobu 10 (deseti) měsíců.

III.

Podle § 19 odst. 2 zákona č. 7/2002 Sb., ve znění pozdějších předpisů,

s e z p r o š ť u j e

kárného obvinění pro skutek spočívající v tom, že

jako soudkyně Okresního soudu v Ostravě a předsedkyně senátu 16 C, ačkoliv je dle § 79 odst. 1 zákona č. 6/2002 Sb. při výkonu své činnosti vázána zákonem, přesto v rozporu s ustanoveními zákona č. 99/1963 Sb., občanského soudního řádu (dále též „o. s. ř.“), upravujícími procesní postup občanského soudního řízení, tak nepostupovala ve věcech:

- a) sp. zn. 16 C 214/2007, kdy poté, co vyhlásila o celém předmětu řízení vůči všem účastníkům řízení rozsudek, nerespektovala zákonné ustanovení § 156 odst. 1 o. s. ř. a poté, co bylo do rozsudku podáno žalovanou včasné odvolání, nepředložila věc

odvolacímu soudu a za odvolacího řízení, které je zahájeno podáním odvolání, v rozporu s ust. § 92 odst. 1 o. s. ř. připustila usnesením přistoupení dalšího účastníka řízení na straně žalované do řízení, které již bylo vyneseno rozsudkem nepravomocně skončeno, a dále dne 24. 4. 2009 v rozporu s ust. § 166 o. s. ř. rozhodla doplňujícím rozsudkem, i když nebyly splněny zákonné podmínky pro vynesení doplňujícího rozsudku;

b) sp. zn. 16 C 388/2007, kdy poté, co Nejvyšší soud zrušil rozsudkem ze dne 25. 5. 2010 rozsudek Krajského soudu v Ostravě ze dne 5. 2. 2009 a spis byl doručen Okresnímu soudu v Ostravě dne 7. 6. 2010 a poté, co bylo dne 9. 7. 2010 učiněno zpětvzetí žaloby, vydala dne 11. 8. 2010 usnesení o zastavení řízení a zrušení rozsudku okresního soudu ze dne 23. 4. 2008, čímž nerespektovala ustanovení § 222a o. s. ř., podle kterého o zastavení řízení z důvodu zpětvzetí žaloby za odvolacího řízení rozhoduje odvolací soud;

c) sp. zn. 16 C 4/2010, kdy po zjištění, že v rámci dědického řízení byly jako dědičky po žalovaném A. H., zemřelém v průběhu řízení, zjištěny I. H. a M. L., s těmito začala jednat jako s účastníky řízení na straně žalované, aniž by se řídila ustanovením § 107 odst. 1 o. s. ř. a rozhodla usnesením o tom, s kým bude v řízení pokračováno na straně žalovaného;

neboť vytýkaný skutek **n e n í** kárným proviněním.

O d ů v o d n ě n í :

I. Obsah návrhu

Navrhovatelkou byly podány celkem tři návrhy na zahájení kárného řízení proti obviněné soudkyni. Ve všech návrzích navrhovatelka napadala nedůvodnou nečinnost v řízeních vedených kárně obviněnou soudkyní v období od roku 2007 do roku 2011; v návrhu ze dne 5. 8. 2009 a ze dne 21. 3. 2011 dále namítala nesprávný postup soudkyně v řízení, čímž dle jejího názoru zaviněně porušila povinnosti soudce a ohrozila důvěru v nezávislé, nestranné, odborné a spravedlivé rozhodování soudů.

a) Návrh na zahájení kárného řízení ze dne 5. 8. 2009

Vedením soudu byla v období od 14. 4. 2009 do 11. 5. 2009 provedena prověrka věcí přidělených k rozhodnutí kárně obviněné soudkyni, přičemž byly shledány nedostatky spočívající jednak v průtazích ve věcech uvedených ve výroku tohoto rozhodnutí v části I., jednak ve vedení řízení ve věci sp. zn. 16 C 214/2007 [popis skutku v této věci - viz část výroku III. písm. a/ tohoto rozhodnutí; průběh řízení včetně úkonů učiněných kárně obviněnou soudkyní je uveden níže (viz část III.)].

Dle navrhovatelky spočívají nedostatky v práci kárně obviněné soudkyně zejména v nedostatečné organizaci práce v senátě a nesoustředěné práci se spisy. Obviněná soudkyně má stejný nápad věcí jako její kolegové, početní stav věcí i jejich skladba jí umožňuje pracovat bez průtahů. Senát kárně obviněné soudkyně není zatížen vyšším počtem starších

věcí. Kárně obviněná soudkyně vykonává funkci soudce od 17. 12. 1985, po celou dobu výkonu funkce se potýká s problémy s organizací práce. V důsledku popsanych problémů došlo ke ztrátě soudních spisů, k průtahům při vyhotovování rozhodnutí, k průtahům v samotném řízení, za což jí bylo v minulosti kárným senátem opakovaně uloženo kárné opatření. Tyto nedostatky se v činnosti kárně obviněné soudkyně projevovaly na všech soudech, na kterých v minulosti působila (Okresní soud ve Frýdku-Místku – úsek občanskoprávní, Krajský soud v Ostravě – úsek občanskoprávní, obchodní - konkursní, Okresní soud v Ostravě – úsek občanskoprávní).

Navrhovatelka považuje za nutné poukázat na předchozí kárná řízení vedená s obviněnou soudkyní, přestože vzhledem k uplynutí doby k nim v dané věci může být přihlíženo pouze jako k přítěžující okolnosti. Kárně obviněné soudkyni byla uložena předsedou Okresního soudu ve Frýdku-Místku v roce 1993 výtky za zjištěné nedostatky v práci soudce, v roce 1996 pak za způsobené průtahy v projednávaných věcech. Rozhodnutím kárného senátu Vrchního soudu v Olomouci ze dne 16. 10. 2000, sp. zn. Ds 5/2000, byla soudkyně uznána kárně odpovědnou za spáchání přestupku proti bezpečnosti a plynulosti silničního provozu. Rozhodnutím téhož kárného senátu ze dne 5. 10. 2001, sp. zn. Ds 9/2001, byla shledána kárně odpovědnou za ztrátu soudních spisů a tím způsobené průtahy v řízení. Rozhodnutím Vrchního soudu v Olomouci ze dne 3. 5. 2002, sp. zn. Ds 4/2002, byla soudkyně nepravomocně odvolána z funkce soudce za opětovnou ztrátu soudních spisů a uvedení nepravdivých skutečností na Policii ČR. Toto rozhodnutí bylo přezkoumáno kárným senátem Nejvyššího soudu, rozhodnutím ze dne 16. 1. 2003, sp. zn. Skno 2/2002, bylo odvolání z funkce zmírněno a soudkyni bylo uloženo kárné opatření snížení platu o 25 % na dobu jednoho roku. V roce 2008 navrhovatelka projednala ústně s kárně obviněnou soudkyní neodůvodněné průtahy v řízení, o jednání byl vyhotoven zápis.

K objektivnímu posouzení vytýkaných průtahů navrhovatelka přiložila měsíční statistické výkazy za období od ledna 2007 do července 2009. Navrhovatelka z údajů v těchto výkazech shrnuje, že soudkyně pracovala v uvedeném období s cca 200 nevyřízenými věcmi, pouze v měsících 7, 8, 9/2008 s cca 250 věcmi (což však navrhovatelka přičítá snížené výkonnosti soudkyně). Výkonnost kárně obviněné soudkyně dle počtu rozhodnutých věcí je průměrná. V roce 2009 soudkyně dosahovala v určitých měsících vyšších výkonů, navrhovatelka však zjistila, že přednostně vyřizovala bagatelní spory (nezaplacení jízdného a přírážky k jízdnému) Dopravního podniku, na úkor spisů, v nichž jsou vytýkány průtahy.

Vedení soudu se stavem senátu kárně obviněné soudkyně začalo zabývat po několika stížnostech na průtahy v řízení. Na základě toho byla provedena komplexní проверка. Po jejím vyhodnocení navrhovatelka dospěla k závěru, že zjištěné nedostatky v práci kárně obviněné soudkyně nelze vyřešit výtkou dle § 88a zákona č. 6/2002 Sb. Navrhovatelka považuje za závažné, že soudkyně nezměnila svůj způsob práce ani po uložení několika kárných opatření. Dle navrhovatelky se kárně obviněná soudkyně dopustila kárného provinění porušením § 79 zákona č. 6/2002 Sb. a § 100 o. s. ř., neboť nerozhodovala v přiměřených lhůtách bez průtahů a nepostupovala ve věcech co nejrychleji tak, aby věc mohla být projednána a rozhodnuta. Dále zaviněně porušila jednu ze základních zásad občanského soudního řízení vyjádřenou v § 156 odst. 3 o. s. ř., tj.

vázanost rozsudkem ze strany soudu po jeho vyhlášení, pokud po vyhlášení rozsudku ve sporném řízení po podaném odvolání, aniž by je předložila k rozhodnutí odvolacímu soudu, rozšířila procesním usnesením okruh účastníků řízení a ve věci znovu rozhodovala, přestože věc již byla projednána a rozhodnuta rozsudkem a příslušným k rozhodování byl odvolací soud. Kárně obviněná soudkyně tímto neodborným rozhodováním nejen ohrozila, ale již narušila důvěru ve spravedlivé a odborné rozhodování soudů, a to nejméně u účastníka (žalovaného), který své pochybnosti písemně vyjádřil.

**b) Návrh na zahájení kárného řízení ze dne 4. 6. 2010
(původně vedeného pod sp. zn. 11 Kss 6/2010)**

Dle navrhovatelky kárně obviněná soudkyně svou nedůvodnou nečinností zavinila průtahy při vyřizování věci v rozkazním řízení vedeném pod sp. zn. 66 Ro 769/2007, neboť v této věci nečinila od 26. 11. 2007 do 17. 6. 2008 a dále od 2. 9. 2008 do 12. 8. 2009 žádné úkony.

Na základě stížnosti žalobce Mgr. M. M. ze dne 31. 3. 2010 na průtahy v řízení sp. zn. 66 Ro 769/2007 byla místopředsdou soudu provedena kontrola tohoto spisu. Soudkyně tento spis vyřizovala v souladu s dodatkem č. 11 k rozvrhu práce pro rok 2007, podle kterého měla provádět úkony nepřislušející vyššímu soudnímu úředníkovi v senátu 66 Ro u věci s lichou spisovou značkou. Navrhovatelka pro úplnost uvádí, že výše uvedené průtahy nebylo možno zjistit při hloubkové kontrole prováděné v senátu 16 C vyřizovaném soudkyní, neboť v rámci této kontroly probíhající v době od 14. 4. 2009 do 11. 5. 2009 byly kontrolovány pouze spisy vedené v rámci rejstříku C a nikoliv spisy vyřizované soudkyní a vedené v rámci rejstříku Ro.

Průběh řízení v této věci včetně úkonů učiněných kárně obviněnou soudkyní je uveden níže (viz část III.).

Soudkyně byla se stížností, jakož i s výsledky jejího prošetření seznámena, přičemž na samotnou stížnost reagovala svým podáním ze dne 16. 4. 2010, které je obsahem spisu vedeného u Okresního soudu v Ostravě pod spisovou značkou St 61/2010. V tomto podání uvedla, že v roce 2007 při průměrném nápadu 36 věcí měsíčně končila v průměru 37 věcí měsíčně, v roce 2008 při průměrném měsíčním nápadu 40 věcí končila 41 věcí měsíčně. Soudkyně dále upozornila, že se dne 2. 1. 2008 v rámci budovy soudu přestěhovala do jiné kanceláře, což bylo spojeno s menší časovou ztrátou, a rovněž poukázala na svou výkonnost a měsíční nápad věcí v roce 2008 a v roce 2009 do srpna. Připomněla, že v senátu 16 C, který vyřizuje, probíhaly v letech 2008 a 2009 kontroly, které ovlivňovaly způsob pohybu věcí v senátu, a dále sdělila, že rovněž soudní oddělení, zpracovávající agendu senátu 16 C, bylo přetíženo, neboť agendu pro pět soudců zpracovávaly tři zapisovatelky.

Dle názoru navrhovatelky však žádné z těchto zdůvodnění není v dané situaci relevantní a ani způsobilé odůvodnit nečinnost soudkyně v předmětném spise. Předmětem vytýkaných průtahů nejsou případné průtahy ve vypravování referátů soudkyně ze strany soudního oddělení, ale pouze průtahy způsobené naprostou nečinností soudkyně, kdy soudní oddělení nemohlo svou činností či nečinností délku průtahu jakkoliv ovlivnit. Spis

byl v době vytýkaných průtahů předložen soudkyni a u této byl bez jakéhokoliv úkonu či předložení soudnímu oddělení. Vzhledem k tomu navrhovatelka nepovažuje za relevantní argumentaci soudkyně, že soudní oddělení bylo přetíženo. Stejně tak není podstatné, že v senátu 16 C probíhaly kontroly, neboť i sama soudkyně uvedla, že předmětem kontroly nebyly spisy Ro, a proto žádná z kontrol nemohla ovlivnit činnost soudkyně ve spise Ro. Z předložených výkazů soudců občanskoprávního úseku za roky 2007, 2008 a leden až srpen 2009 je zřejmé, že soudkyni napadá do senátu stejný počet věcí jako jiným kolegům se 100% nápadem (tj. bez specializace). Je sice pravdou, že agendu Ro soudkyně vyřizuje nad rámec agendy vyřizované v senátu 16 C, nicméně navrhovatelka má za to, že spisů Ro, které byly soudkyni předkládány k vyřízení, není takové množství, aby tato skutečnost měla jakýkoli vliv na to, že soudkyně měla spis u sebe v kanceláři po dobu několika měsíců a nereferovala jej, zvláště pokud se jednalo o rutinní úkony (zaslání odvolání protistraně k vyjádření a vypsání předkládací zprávy pro odvolací soud), kdy spis byl v době činění úkonů soudkyní stručný a neobsahoval více než 19 listů.

**c) Návrh na zahájení kárného řízení ze dne 21. 3. 2011
(původně vedeného pod sp. zn. 11 Kss 3/2011)**

JUDr. K. Š. je dle navrhovatelky dále odpovědná za kárné provinění, kterého se dopustila tím, že jako soudkyně Okresního soudu v Ostravě a předsedkyně senátů 16 C a 116 C svou nedůvodnou nečinností zavinila průtahy při vyřizování občanskoprávních věcí a věci v rozkazním řízení senátu 66 Ro, a to celkem v deseti věcech (popis skutků viz část výroku I. písm. aa/ a výroku II. písm. a/– i/).

Dále navrhovatelka kárně obviněné soudkyni vytýká nesprávný postup v řízení ve dvou věcech (popis skutku viz část výroku III. písm. b/ a c/).

Dle navrhovatelky nelze akceptovat tvrzení kárně obviněné soudkyně, že v období, kdy je jí vytýkána nečinnost, byl přetížen administrativní aparát její kanceláře. Kárně obviněné soudkyni je totiž vytýkána skutečnost, že měla spisy u sebe v kanceláři, přičemž v nich nečinila žádné úkony. Nejsou jí tedy v žádném případě vytýkány případné průtahy ve vypravování jejích referátů ze strany soudního oddělení. Podle názoru navrhovatelky by soudkyní uváděné skutečnosti mohly mít vliv pouze na práci soudního oddělení, nikoli však na práci soudkyně se spisy, které jí byly předloženy k učinění úkonu směřujícího ke skončení věci. I pokud by byla pravdivá tvrzení kárně obviněné soudkyně, že senát 16 C byl přetížen náročnými spory, mělo by to podle navrhovatelky mít vliv na rychlost vyřizování všech věcí v senátech kárně obviněné soudkyně, a nikoli pouze na několik jednotlivých spisů, u nichž je soudkyni vytýkána nečinnost. To, že nečinnost soudkyně byla zjištěna pouze v několika věcech, ukazuje spíše na špatnou organizaci práce soudkyně, která zřejmě nebyla schopna zajistit, aby věci vyřizovala postupně podle toho, jak jsou jí předkládány, a nikoliv podle složitosti či náročnosti řízení a úkonu provedeného z její strany.

Za přítěžující okolnost navrhovatelka považuje skutečnost, že nečinnost soudkyně byla ve výše uvedených věcech zjištěna v období, které následovalo po provedení předchozí spisové prověrky v květnu 2009, na jejímž základě byly podány kárné návrhy, které jsou u Nejvyššího správního soudu vedeny ve společném řízení pod spisovou

značkou 11 Kss 9/2009. Navrhovatelka uvádí, že při posuzování zavinění soudkyně u průtahů byla vzata v úvahu také nepřítomnost soudkyně na pracovišti. V této souvislosti se navrhovatelka domnívá, že nepřítomnost soudkyně na pracovišti v době vytýkaných průtahů nebyla taková, aby mohla být zohledněna v otázce zavinění soudkyně za průtahy.

d) Kvalifikace jednání kárně obviněné soudkyně dle návrhů na zahájení řízení, návrh kárného opatření

Navrhovatelka se domnívá, že výše uvedeným jednáním kárně obviněné soudkyně byla naplněna skutková podstata kárného provinění ve smyslu § 87 odst. 1 zákona o soudech a soudcích, neboť kárně obviněná soudkyně nedůvodnou nečinností při rozhodování věcí porušila povinnost stanovenou v § 100 odst. 1 o. s. ř. postupovat po zahájení řízení v řízení i bez dalších návrhů tak, aby věc byla co nejrychleji projednána a rozhodnuta; dále porušila povinnost stanovenou v § 79 odst. 1 zákona o soudech a soudcích rozhodovat v přiměřených lhůtách bez průtahů, přičemž tímto jednáním ohrozila důvěru ve spravedlivé rozhodování soudů.

Ve věcech popsanych ve výroku III. rozhodnutí pak kárně obviněná soudkyně dle navrhovatelky postupovala v rozporu s ustanoveními o. s. ř. upravujícími procesní postup občanského soudního řízení, čímž zaviněně porušila povinnosti soudce a ohrozila důvěru v nezávislé, nestranné, odborné a spravedlivé rozhodování soudů ve smyslu § 87 odst. 1 zákona o soudech a soudcích.

Navrhovatelka vzhledem k opakovanému a dlouhodobému jednání soudkyně navrhla uložení nejprísnejšího kárného opatření, a to odvolání z funkce soudce dle § 88 odst. 1 písm. d) zákona o soudech a soudcích.

II. Vyjádření kárně obviněné soudkyně

a) K návrhu na zahájení kárného řízení ze dne 5. 8. 2009

Kárně obviněná soudkyně ve svém vyjádření ze dne 8. 12. 2009 nejprve poukazuje na stav senátu 16 C v době jeho převzetí ke dni 2. 1. 2006. Uvádí, že převzala celkem 199 nevyřízených věcí, z toho 11 věcí starších 3 let. V dalším textu upozorňuje na výsledky své práce od roku 2006 do září 2009, v tomto období průměrný roční výkon vždy převyšoval průměrný roční výkon věcí do jejího senátu.

Dle jejího názoru nebyly kontroly prováděné vedením soudu v jejím senátu přiměřené. Nebyl jí oznamován způsob a rozsah jejich provádění. Domnívá se, že kontroly byly prováděny příliš formálně, dle tehdejšího stavu systému ISAS není možno rozlišit povahu úkonů učiněných ve věci soudcem. Formální přístup nebyl odstraněn ani při hloubkové kontrole spojené s fyzickým předkládáním spisů. V mnohých případech nebyl správně pochopen význam „průtahů“.

K samotným průtahům ve vytýkaných věcech uvádí, že dosud neskončené zůstávají velmi obtížné věci, které specifikuje konkrétní spisovou značkou, v nichž se většinou čeká na vypracování znaleckých posudků, případně zatím nelze řízení ze strany soudu ukončit

z jiného důvodu. Návrh na zahájení kárného řízení se týká zejména průtahů spadajících do druhé poloviny roku 2008 a začátku roku 2009, kdy kárně obviněná soudkyně byla nejvíce přetížena zvýšeným nápadem věcí i větším počtem složitých věcí. Dále v tomto období byla kritickou také situace na oddělení 16 C, kde pracovaly pouze tři zapisovatelky pro pět soudců, které byly zcela pracovní přetíženy. Vedoucí oddělení V. T. byla od ledna do prosince 2008 v pracovní neschopnosti a byla zastupována M. Č. V období od listopadu 2008 byla kárně obviněná soudkyně požádána svou zapisovatelkou L. B., nyní B. (která pracovala dále pro soudkyni JUDr. J. P.), o souhlas, aby mohly být referáty vyhotovené kárně obviněnou soudkyní rozdělovány mezi všechny zapisovatelky oddělení 16 C, z důvodů přetíženosti a pro dobrou čitelnost jejích referátů. Obviněná soudkyně na toto vstřícně přistoupila. Toto uvádí jako důkaz dobré organizace práce a vzájemné domluvy na oddělení 16 C. Kárně obviněná soudkyně nyní bez problémů spolupracuje se svou zapisovatelkou, ale oddělení 16 C je přetíženo zaměřením na vyhotovování platebních rozkazů vydávaných vyšší soudní úřednicí.

Kárně obviněná soudkyně namítá, že v tomto řízení nelze přihlížet k jejím pracovním hodnocením z let 1993 a 1996. Nesouhlasí s tvrzením, že se v její práci již 24 let projevují nedostatky. Navrhovatelkou zmíněná předcházející kárná řízení měla zcela odlišný předmět. Soudkyně uvádí, že sice nepatří k nejrychlejšími soudcům, svou práci však odvádí pečlivě. V minulých letech vyřizovala věci různých specializací, proto se domnívá, že v současné době je rozhodování bez specializace zasloužené. Není jí znám případ, kdy by vydala nezákonné rozhodnutí či se dopustila nesprávného úředního postupu s důsledkem náhrady škody státem účastníkovi soudního řízení. Vyjma zmíněných kárných řízení s odlišným předmětem jí taktéž nebyla v posledních deseti letech udělena ani žádná kvalifikovaná výtka.

Dle názoru soudkyně na oddělení 16 C nejsou vytvořeny dostatečně standardní pracovní podmínky, systémově je nastavena přetíženost věcí v tomto senátu, navrhovatelka s ní nekomunikuje a vytváří tlak na její osobu. Dosud nebyla seznámena s pracovním hodnocením, které mělo být vypracováno Mgr. J. N. a připojeno k doplnění kárného návrhu. Obviněná soudkyně zpochybňuje pravdivost takto vypracovaného pracovního hodnocení. Při hodnocení této věci považuje za podstatné zabývat se vlivem zhoršených pracovních podmínek a systémového přetížení věcí v senátu 16 C na její práci, a dále objasnit, jaký je konkrétní početní poměr mezi jí rychle a pomaleji vyřízenými věcmi v senátu 16 C za dobu působení u Okresního soudu v Ostravě ode dne 2. 1. 2006 dosud. V závěru soudkyně poukazuje na její stále dobrý přístup k účastníkům řízení, kdy i přes veškeré komplikace má stále zájem o spravedlivé a odborně kvalifikované řešení věcí. Navrhuje, aby kárný senát vyslovil, že se kárného provinění nedopustila a návrhu ji zprostil.

Toto vyjádření kárně obviněná soudkyně doplnila dne 22. 2. 2011 podáním, v němž opakuje svá tvrzení, že neexistoval vážný důvod k zahájení hloubkových kontrol v senátu 16 C a že při provádění těchto kontrol byly překročeny meze nezbytnosti. Důsledkem kontrol bylo ztížení výkonu práce soudkyně, nárůst její přesčasové práce a zvýšení zatíženosti již tak přetíženého oddělení. Navrhovatelka podala na obviněnou soudkyni nepravdivé pracovní hodnocení, s nímž obviněná soudkyně nesouhlasí a brání se proti němu samostatnou žalobou. Z tohoto důvodu by proto pracovní hodnocení, ani jeho

doplňek, nemělo být použito jako věrohodný důkaz. V dalším textu kárně obviněná soudkyně uvádí příklady negativního jednání kárné navrhovatelky vůči její osobě. Na základě těchto skutečností kárně obviněná soudkyně žádá, aby se kárný senát zabýval nejen otázkou, zda navrhovatelkou popsané skutky jsou kárným proviněním, ale také zda mezi tvrzením navrhovatelky a případnými důsledky (narušení důvěry ve spravedlivé a odborné rozhodování) je dána příčinná souvislost. Rovněž žádá zvážení vlivů všech okolností, včetně toho, zda organizační a jiné aktivity či pasivita vedení krajského soudu je podstatná pro rozhodnutí o kárném provinění.

Dle kárně obviněné soudkyně mohla navrhovatelka předvídat důsledky ne dobře zajištěné reorganizace oddělení od roku 2009 a nepřiměřeně prováděných kontrol v senátu 16 C. Přetíženost oddělení prokazuje velká fluktuace pracovníků a zhoršení mezilidských vztahů. Navrhovatelka tuto negativní situaci neřešila, je otázkou, zda se tím sama nedopustila kárného provinění. Místopředsdkyně soudu Mgr. P. J. N. přímo organizovala z pověření navrhovatelky nepřiměřené kontroly v senátu 16 C, vypracovala neobjektivní zprávu o kontrole, na jejímž podkladě bylo zahájeno toto kárné řízení. Dále vyhotovila neobjektivní a nepravdivé pracovní hodnocení. Místopředsdkyně Krajského soudu v Ostravě JUDr. I. H. byla srovnána s důsledky nadměrných kontrol v senátu 16 C a s komplikováním výkonu funkce soudkyně v tomto senátu. Z pozice své funkce dále opatřila pro kárnou navrhovatelku neurčitá prohlášení o údajné nekvalitě práce kárně obviněné soudkyně. Obě dvě jmenované místopředsdkyně se dle názoru kárně obviněné soudkyně též mohly dopustit kárného provinění.

**b) K návrhu na zahájení kárného řízení ze dne 4. 6. 2010
(původně vedeného pod sp. zn. 11 Kss 6/2010)**

K vytýkaným průtahům ve věci vedené pod sp. zn. 66 Ro 769/2007 kárně obviněná soudkyně na svou obranu uvádí, že se dle jejího názoru nejednalo o nedůvodnou nečinnost, průtah nebyl zaviněn výhradně její osobou. V senátu 16 C bylo v roce 2008 a 2009 provedeno několik kontrol, které ovlivňovaly pohyb spisů v tomto senátu a časově i pořadí ve vyřizování jednotlivých věcí, aniž by vedením soudu byla souběžně prováděna kontrola věcí řady Ro. Kárně obviněná soudkyně nesouhlasí s poukazy na rozhodnutí a výtky kárného soudu z minulosti. Neztotožňuje se ani s obsahem pracovního hodnocení vypracovaného 7. 9. 2009 Mgr. J. N.

Obecně poukazuje na to, že před koncem roku 2008 byla na oddělení 16 C kritická administrativní situace, pracovaly zde 3 zapisovatelky pro 5 soudců. Tato situace byla dále zhoršena přesunem všech věcí zrušeného oddělení Ro na již kriticky zatížené oddělení 16 C. Od počátku roku 2009 se stav na oddělení vyrovnal (3 zapisovatelky na 3 soudce), ale pro přetíženost se zpracováváním věcí Ro docházelo ke zpoždování s vyhotovováním referátů soudkyně, což ovlivnilo i rychlost vyřizování věcí. Reorganizace oddělení a jeho zatížení kontrolami nebyly ze strany navrhovatelky doplněny aktivitami směřujícími k vytváření odpovídajících pracovních podmínek a tím i minimalizaci rizik průtahů. Navrhovatelka za této situace neposkytla oddělení 16 C odpovídající pomoc v podobě další administrativní pracovníce či přerozdělení věcí, namísto toho prováděla nepřiměřené kontroly senátu 16 C. Zlepšení tohoto stavu nastalo až v březnu roku 2010, kdy bylo vedením soudu rozhodnuto o rovnoměrném zatěžování všech oddělení občanskoprávního

úseku věcmi z agendy Ro. Dle názoru kárně obviněné soudkyně pokud by bylo toto organizační opatření učiněno již od 1. 1. 2009, nedošlo by k nárůstu rizik vzniku průtahů v senátu 16 C. Kárně obviněná soudkyně proto v této souvislosti namítá, že je třeba zkoumat, zda se sama navrhovatelka svou aktivitou či pasivitou nepodílela na vzniku průtahů.

c) K návrhu na zahájení kárného řízení ze dne 21. 3. 2011 (původně vedeného pod sp. zn. 11 Kss 3/2011)

Kárně obviněná soudkyně se k tomuto návrhu vyjádřila ústně při jednání dne 1. 6. 2011, obsah jejího vyjádření je uveden níže pod bodem III. a) 2.

III. Ústní jednání

Ve věci bylo nařízeno několik ústních jednání. V jejich průběhu kárný senát poskytl prostor pro přednesy účastníků, kárně obviněná soudkyně byla vyslechnuta postupně ke všem proti ní vzneseným návrhům, byly provedeny důkazy navržené navrhovatelkou i kárně obviněnou soudkyní, a to ty, které kárný senát považoval za relevantní pro zjištění skutečného stavu projednávané věci vymezené obsahem návrhů na zahájení kárného řízení.

a) Souhrn přednesů účastníků při ústních jednáních

1) Navrhovatelka

Navrhovatelka přednesla návrhy na zahájení řízení shodně s jejich písemným vyhotovením (viz část I. výše). K námitkám kárně obviněné soudkyně ohledně neúměrné četnosti kontrol prováděných v jejím senátě uvedla, že hloubkové kontroly, při nichž byly spisy fyzicky kontrolovány, tj. za tím účelem odebrány soudkyni, byly u kárně obviněné soudkyně provedeny v průběhu let 2009 – 2010 dvakrát. První hloubková prověrka byla provedena od února do května 2009 na základě opakovaných stížností na průtahy v řízení vedených kárně obviněnou soudkyní. Vedení soudu s kárně obviněnou soudkyní nedostatky v její činnosti nejdříve projednávalo, o jednáních byly sepsány zápisy, které jsou přílohou návrhu na zahájení kárného řízení. K nařízení hloubkové kontroly došlo až po zjištění, že k odstranění nedostatků nedošlo. Druhá hloubková prověrka proběhla ve druhé polovině roku 2010, a to na pokyn krajského soudu. Ostatní kontroly byly prováděny prostřednictvím systému ISAS, tj. bez fyzické kontroly obsahu spisů. Dále byly jednotlivé spisy kontrolovány v případech, kdy byla soudu doručena stížnost týkající se jejich vyřizování. V rámci dohledové činnosti pak vedení soudu provádí každé 3 měsíce tzv. periodické prověrky, kdy jsou prověřovány věci starší 3 let, a to na základě tzv. karet nedodělků, tedy opět bez přímé fyzické kontroly obsahu spisu.

V závěrečné řeči navrhovatelka uvedla, že obviněná soudkyně se v rámci své obrany snaží z vytýkaných průtahů vyvinutím prvním z argumentů, že tedy nebyl dán závažný důvod, aby byla kontrolována. Je však povinností předsedy soudu podle § 127 odst. 2 zákona č. 6/2002 Sb. dbát, aby nedocházelo k nedůvodným průtahům a za tím účelem

mimo jiné provádět prověrky spisů podle téhož ustanovení. Kromě zákonné povinnosti kontrolovat byl u soudkyně navíc dán důvod kontroly ten, že s ní byly dříve zjištěny průtahy v řízení již ústně ze strany předsedy projednávány a i přesto se opakovaly. Nesouhlasila s tvrzením kárně obviněné soudkyně, že kontroly byly prováděny diskriminačním způsobem a neúměrně ji zatěžovaly, neboť způsob provádění kontroly vylučuje významnou zátěž soudce. Při provádění kontroly si místopředseda soudu vyžaduje předložení spisů z oddělení postupně, v množství, které stihne za den zkontrolovat. Ostatně to vypověděly i svědkyně, které uvedly, že spisy byly při hloubkové kontrole stahovány po dávkách přibližně 25 spisů denně. Pokud tedy soudce neshromažďuje své spisy ve větším množství u sebe v kanceláři pak jej kontrola nikterak zásadně nezatíží, protože místopředseda po soudci ničeho nežádá, pracuje při kontrole s odděleními, které mu předkládá konkrétní spisy. Vyhledávání spisů nikdy nebylo žádáno po kárně stíhané soudkyni. Nicméně pokud spis je u soudce dle rejstříku, pak logicky vedoucí oddělení kontaktuje soudce a vyzývá jej, aby spisy předložil na oddělení ke kontrole místopředsedovi. To je jediný okamžik, kdy se po soudci něčeho v souvislosti s kontrolou žádá a pokud soudce má přehled o tom, co kde má ve své kanceláři uloženo, nemůže jej tento požadavek vedoucí oddělení nikterak významně zatížit tak, aby vedl ke vzniku průtahů.

V průběhu roku 2008, jak bylo kárnému soudu doloženo listinnými důkazy, bylo se soudkyní několikrát ze strany předsedkyně soudu osobně jednáno, zároveň s ní opakovaně jednala tehdejší místopředsedkyně. Dále se soudkyně potýkala s opakovaným nedodržením lhůt pro vypravení rozhodnutí. Toto s ní také bylo projednáváno, což je zaznamenáno v zápisech z jednání z 13. 10. 2008 či z července 2008. Navrhovatelka se snažila kárně obviněnou soudkyni vysvětlit, v čem nedostatky v její práci spatřuje a proč je nelze do budoucna tolerovat, a to nikoliv z důvodu jejího negativního subjektivního postoje k ní, jak se ona domnívá, ale ve snaze dosáhnout zlepšení její činnosti, zejména změny přístupu k práci a organizace práce, kterou navrhovatelka považuje za hlavní příčinu vzniklých průtahů.

Navrhovatelka dále považuje za vhodné vysvětlit opatření, která kárně obviněná soudkyně nazývá jako reorganizaci oddělení 16 C na konci roku 2009. Jednalo se o důsledek rozhodnutí Ministerstva spravedlnosti zrušit od 1. 1. 2009 rejstříky Ro, (tzv. rozkazní rejstříky) na okresních soudech. Věci, které dříve do těchto rejstříků napadaly, měly dle tohoto rozhodnutí napadat přímo do rejstříku C. Byla to novela vnitřního kancelářského řádu z 9. 1. 2009, a to konkrétně § 182. Vedení soudu s touto změnou před jejím provedením aktivně nesouhlasilo, nicméně novela byla vydána i přes negativní připomínky a soud musel samozřejmě přijmout opatření k jejímu provedení. Ve své podstatě šlo pouze o to, že soudní oddělení Ro na okresním soudu byla zrušena, pracovníci zařazení dosud na těchto odděleních byli převedeni na soudní oddělení C. Ke konci roku 2008 bylo u Okresního soudu celkem 8 civilních oddělení, na každém byla zařazena jedna vedoucí oddělení, 4 soudci a 4 zapisovatelky a dále bylo celkem 5 rozkazních oddělení, na každém Ro oddělení byla jedna vedoucí, jedna zapisovatelka a vyšší soudní úředníci, kteří zpracovávali agendu platebních rozkazů. Po zmíněné změně vnitřního kancelářského řádu vedení soudu rozšířilo počet civilních soudních oddělení, kdy na místo původních 8 jich bylo 11 ve složení 1 vedoucí, 3 až 4 soudci a 3 zapisovatelky a všechny dosud nevyřízené věci Ro ke dni 31. 12. 2008 byly rovnoměrně rozděleny mezi všechny vyšší soudní

úředníky, a to včetně stáří a počtu, přičemž Ro věcmi byly rovnoměrně zatížena všechna jednotlivá civilní oddělení. Tedy nikoliv oddělení, na kterém byl zařazen senát 16 C. Tedy zjednodušeně řečeno po 1. 1. 2009 byl na soudě stejný počet lidí a stejný počet spisů, pouze Ro oddělení musela být zrušena a oproti tomu byl rozšířen počet oddělení civilních. Tato reorganizace dle názoru navrhovatelky nemohla mít vliv na práci soudkyně, respektive na rychlost v provádění úkonů z její strany. Průtahy ve vypravování referátů ze strany soudních oddělení nejsou předmětem tohoto kárného řízení. Pokud k nim došlo, pak za ně logicky soudkyně neodpovídá.

Dále navrhovatelka uvádí k tvrzení kárně obviněné soudkyně, že byla vytížena úkony spojenými se zařazováním došlé pošty do soudních spisů, že soudcům ze strany vedení soudu není ukládáno, ani nejsou vedením žádáni, aby tyto úkony činili. Problém se zakládáním došlé pošty do spisů JUDr. Š. vzniká v důsledku shromažďování spisů v její kanceláři.

Předmětem kárného návrhu jsou nejen průtahy, ale také neodbornost soudkyně. Navrhovatelka si je vědoma dosavadní judikatury kárných soudů. Odkazuje však na novelu ustanovení zákona o soudech a soudcích účinnou od 1. 10. 2008, dle které i nedostatek odbornosti, respektive neodborné rozhodování soudů, pokud má za následek ohrožení důvěry v nezávislé, nestranné rozhodování soudu, je kárným proviněním. Zákon o soudech a soudcích tuto skutkovou podstatu od 1. 10. 2008 vymezuje. Navrhovatelka má zato, že v návrzích uvedených třech případech došlo k narušení, tedy k poruchovému důsledku ohledně důvěry účastníků řízení v odborné rozhodování soudu. Dokládají to vyjádření účastníků či jejich zástupců, která jsou součástí předložených spisů.

Navrhovatelka trvá na svém návrhu uložit kárně obviněné soudkyni kárné opatření odvolání z funkce soudce. Je si vědoma toho, že předchozí kárná odsouzení soudkyně jsou zahlazena, nicméně dle dosavadní judikatury kárných soudů mohou mít vliv pro hodnocení osoby soudkyně, z tohoto důvodu byla navržena k důkazu.

2) Kárně obviněná soudkyně

Obhájce kárně obviněné soudkyně odkázal na písemné vyjádření podané kárně obviněnou soudkyní. Ta v průběhu své výpovědi uvedla, že ji prováděné kontroly zatěžovaly, že tyto byly uskutečňovány v době, kdy měla stoupající výkonnost, a kontrolami byla „zbrzděna“. Na její výkonnosti se též projevila nesystematicky provedená reorganizace oddělení 16 C, kdy na toto oddělení přešla celá agenda Ro. Práce soudce tak byla administrativním aparátem odsouvána kvůli vyřizování platebních rozkazů vydaných vyššími soudními úředníky. Tato situace byla nejkritičtější na přelomu let 2008 a 2009, přičemž právě v této době bylo nařízeno provedení hloubkové kontroly. Kárně obviněná soudkyně dále upozornila, že nesouhlasí s použitím pracovního hodnocení vypracovaného na žádost kárného senátu, neboť je považuje za neobjektivní a brání se proti němu samostatnou žalobou. Její činnost od konce roku 2008 byla ovlivněna i nedostatečným obsazením kanceláře 16 C, neboť pro pět soudců zde pracovaly tři zapisovatelky.

K vlastní subjektivní situaci kárně obviněná soudkyně uvedla, že je též vytížena péčí o matku, která se v posledních 5 letech podrobila pěti operacím.

Kárně obviněná soudkyně dále poukázala na to, že neexistuje žádná oficiální a zákonem stanovená definice průtahu. V jednotlivých případech celková délka řízení nepřesáhla zpravidla dobu kolem 3 let, což je dle jejího názoru standardní doba, ve které by měl být v rámci Evropské unie případ nejpozději vyřízen. Kárně obviněná soudkyně je přesvědčena, že žádné závažné důsledky průtahů nenastaly, a nesouhlasí s tím, že by důvodem provedených kontrol byly významné stížnosti na průtahy v její činnosti.

Dále namítla zmatečnost kontrol prováděných vedením soudu v jejím senátu. Dle jejího názoru tyto kontroly byly zahájeny bez závažného důvodu a prováděny v rozporu s dobrými mravy, jejich výsledky jsou proto nezákonné. Klade otázku, jaká míra neefektivity při činnosti soudce má být trestána, při přílišné rychlosti řízení může dojít k narušení rovnosti stran sporu, k narušení zjištění materiální pravdy a k narušení principu *iura novit curia*.

Dle kárně obviněné soudkyně nebyly v tomto řízení dosud zcela jasně vyřešeny tři předběžné otázky, které mají význam pro rozhodnutí ve věci. A to otázka zmíněné zmatečnosti kontrol, otázka sporného a nekvalifikovaného pracovního hodnocení bez použití úplných analytických podkladů a všeobecně uznávané srovnávací metody pracovního hodnocení a otázka nerovného zacházení s její osobou jako soudkyní, neboť v poměrně krátkém čase bylo provedeno v jejím senátě přes 20 periodických a neperiodických kontrol. V této souvislosti soudkyně poukázala na směrnici Rady 76/2007/EHS ze dne 9. 2. 1976, ve znění směrnice Evropského parlamentu a Rady 2002/73/ES, dále směrnici Rady 2000/43/ES ze dne 29. 6. 2000, směrnici Rady 2000/78/ES ze dne 27. 11. 2000, směrnici Evropského parlamentu a Rady 2006/54/ES ze dne 5. 7. 2006 v přepracovaném znění, dále tzv. velkou horizontální směrnicí 2008/0140 (CNS), Úmluvu Mezinárodní organizace práce č. 111/1958, o diskriminaci v zaměstnání a povolání (č. 465/1990 Sb.). Dle jejího názoru tyto směrnice přesahují rámec pouhé pracovněprávní úpravy. Promítají se například i do zákonů o služebním poměru, do zákonů upravujících postavení vojáků apod. Kárně obviněná soudkyně vznesla návrh, aby kárný senát pro objasnění výše uvedených otázek toto kárné řízení přerušil a vyvolal řízení o předběžné otázce u Soudního dvora dle čl. 234 Smlouvy o založení ES. Dle jejího názoru zde pro předložení věci Soudnímu dvoru existují všechny předpoklady, neboť otázka komunitárního (unijního) práva je relevantní pro řešení daného případu, neexistuje zde ustálená judikatura Soudního dvora k dané otázce a výklad a správná aplikace komunitárního (unijního) práva není naprosto zjevná.

Kárně obviněná soudkyně též projevila obavu ze svévolného výkladu zákona o soudech a soudcích a vznesla návrh, aby předběžná otázka byla položena i ve vztahu k eurokonformnímu výkladu zákona o soudech a soudcích a k otázce souladu tohoto zákona s právními předpisy Evropské unie, včetně otázky jednoinstančnosti kárného řízení.

b) Dokazování obsahem soudních spisů

Vzhledem k tomu, že navrhovatelka ve svých návrzích v první řadě vytýkala kárně obviněné soudkyni průtahy v řízení, kárný senát provedl důkaz **obsahem předmětných spisů**:

1) sp. zn. 16 C 211/2006 – průtah od 19. 5. 2008 do 3. 12. 2008

Návrh:

Řízení bylo přerušeno do doby pravomocného skončení řízení ve věci sp. zn. 39 C 329/2006, k čemuž došlo dne 19. 5. 2008. Soudkyně však od 2. 1. 2008 nezjišťovala, zda věc byla ukončena; až na oznámení zástupkyně účastníka řízení provedla dne 4. 12. 2008 lustrum uvedeného spisu, vyžádala spisy. O pokračování řízení rozhodla dne 14. 4. 2009.

Kárný senát ověřil, že údaje uvedené v návrhu odpovídají obsahu spisu.

Vyjádření soudkyně:

Poukazuje na to, že nejméně od listopadu 2008 do února 2009 šlo o zátěžové období soudkyně nezaviněné, tj. probíhala reorganizace oddělení a systémově nastavené přetížení soudkyně. Dále odkazuje na argumentaci k níže uvedené věci, vyjádření k věci 16 Nc 12/2006.

2) sp. zn. 16 C 234/2006 – průtah od 24. 10. 2008 do 9. 3. 2009

Návrh:

Dne 23. 10. 2008 byl soudu doručen dodatek ke znaleckému posudku. Další úkon byl učiněn až dne 10. 3. 2009, kdy soudkyně rozhodla o znalečném a nařídila jednání na 27. 3. 2009. Mezitím byl dne 10. 1. 2009 soudkyní urgován znalec za účelem zaslání doplňujícího znaleckého posudku, který se však již od 23. 10. 2008 nacházel ve spise. Spis je chybně žurnalizován, referát ze dne 30. 1. 2009 předchází doručenému znaleckému posudku ze dne 23. 10. 2008.

Kárný senát ověřil, že údaje uvedené v návrhu odpovídají obsahu spisu.

Vyjádření soudkyně:

Vytýkaný průtah spadá do období systémově nastavené přetíženosti soudkyně a kritické situace na oddělení 16 C, která nebyla zaviněna činností soudkyně.

3) sp. zn. 31 C 286/2006 – průtah od 8. 12. 2008 do 14. 4. 2009

Návrh:

Soudkyně činila dotazy ohledně pobytu žalobce – přípis ze dne 23. 10. 2008. Od 8. 12. 2008 byl spis předložen soudkyni a nachází se u ní v kanceláři, zde do 14. 4. 2009 bez úkonu.

Kárný senát z obsahu spisu ověřil, že poslední úkon soudkyně byl učiněn dne 20. 11. 2008 - referát kanceláři, lhůta k vyčkání zpátečních lístků, dále na č. l. 61 pokyn k vyhotovení usnesení o ustanovení opatrovníka ze dne 14. 4. 2009.

Vyjádření soudkyně:

Vytýkaný průtah spadá do období soudkyní nezaviněné krizové situace, reorganizace oddělení 16 C a systémově nastavené přetíženosti soudkyně.

4) sp. zn. 16 C 297/2006 – průtah od 22. 9. 2008 do 8. 2. 2009

Návrh:

Soudu doručen znalecký posudek dne 22. 9. 2008, znalec dne 3. 2. 2009 urguje proplacení znalečného. Soudkyně dne 9. 2. 2009 vydává usnesení o přiznání znalečného a nařizuje jednání.

Kárný senát ověřil, že údaje uvedené v návrhu odpovídají obsahu spisu.

Vyjádření soudkyně:

Dle názoru soudkyně vytýkaný průtah představoval čas pro vyjednání mimosoudní dohody účastníků na podkladě znaleckého posudku, jehož skutečným důsledkem mělo být zamezení dalšímu prodlužování konečného vyřízení zde spojených složitějších věcí v případném odvolacím či dovolacím řízení. Vytýkaný průtah spadá do období soudkyní nezaviněné reorganizace oddělení 16 C a systémově nastavené přetíženosti soudkyně.

5) sp. zn. 16 C 83/2007 – průtah od 25. 6. 2008 do 5. 8. 2009

Návrh:

Jednání 25. 5. 2007 odročeno za účelem připojení souvisejícího spisu. Dne 23. 6. 2008 vydáno usnesení o osvobození od soudních poplatků, poté byl spis dne 25. 6. 2008 předložen zpět soudkyni. Ta dále činila pouze úkony ke zjišťování stavu jiných řízení, pořizování kopií spisu, které nesměřovaly ke skončení věci. Až do doby podání návrhu na zahájení kárného řízení nebyl učiněn úkon, který by směřoval k rozhodnutí (např. nařízení jednání atd.).

Kárný senát ověřil, že údaje uvedené v návrhu odpovídají obsahu spisu.

Vyjádření soudkyně:

Průtah vytýkaný navrhovatelkou připouští, avšak pouze ve vztahu k opožděnému vydání usnesení o přerušení řízení. Pro množství složitějších věcí došlo v dané věci k pozdějšímu rozpoznání nutnosti vyčkat na rozhodnutí o významné předběžné otázce v souvisejícím řízení.

6) sp. zn. 16 C 121/2007:

- a) průtah od 22. 7. 2008 do 23. 2. 2009 – jako samostatný průtah ve vyloučeném řízení o zaplacení náhrady nemajetkové újmy;
- b) průtah od 25. 4. 2008 do dne sepsání návrhu na zahájení kárného řízení (5. 8. 2009), a to ve vztahu k žalovanému nároku týkajícímu se žaloby na ochranu osobnosti.

Návrh:

Dne 24. 4. 2008 vznesl žalovaný námitku věcné nepřislušnosti ve vztahu k části předmětu řízení – nároku na zaplacení náhrady nemajetkové újmy v penězích. Ve věci byly činěny úkony dne 22. 7. 2008 (žádost Policie ČR o nahlédnutí do spisu a pořízení kopií), další úkon učiněn až dne 23. 2. 2009, kdy byl ustanoven znalec – mezitím tedy vznikl průtah. V doplnění návrhu ze dne 23. 9. 2009 navrhovatelka označuje délku trvání průtahu až do 5. 8. 2009, kdy byl nárok na náhradu nemajetkové újmy v penězích vyloučen k samostatnému projednání a rozhodnutí, a je tedy samostatnou věcí. Pouze liknavostí soudkyně nemá tato věc dosud spisovou značku, ale oproti věci 16 C 121/2007 se jedná o samostatný průtah.

Dne 6. 3. 2009 byla věc náhrady nemajetkové újmy vyloučena k samostatnému projednání a rozhodnutí, ale soudkyně ji nepředložila k zápisu do rejstříku C a rovněž ji nepředložila Vrchnímu soudu v Olomouci k postupu dle § 104a o. s. ř. Soudkyně měla dvě možnosti řešení vzniklé situace. Mohla věc vyloučit k samostatnému projednání a rozhodnutí, dát pokyn k jejímu zápisu do rejstříku C a přidělení spisové značky a posléze věc předložit postupem dle § 104a o. s. ř. vrchnímu soudu k rozhodnutí o věcné příslušnosti soudu. Případně bylo možno věc nevylučovat k samostatnému projednání, avšak i tehdy měla věc obratem předložit vrchnímu soudu dle § 104a o. s. ř. za účelem rozhodnutí o věcné příslušnosti. Soudkyně však ve věci nečinila žádné úkony až do dne 23. 2. 2009. Ve vztahu k vyloučené části řízení vznikl tedy průtah od vznesení námítky věcné nepřislušnosti, tj. od 25. 4. 2008 až do doby podání kárného návrhu.

Z obsahu spisu kárný senát ověřil, že soudkyně činila úkony průběžně do 22. 7. 2008 - č. l. 118. Poté následují žádosti o vyhotovení kopií ze srpna 2008 a února 2009, a usnesení o ustanovení znalce ze dne 23. 2. 2009 (č. l. 121).

Vznesení námítky věcné nepřislušnosti – v rámci přípisu žalované bylo soudu doručeno dne 24. 4. 2008 (č. l. 98).

Od 2. 7. do 7. 7. 2009 se spis nacházel u předsedy soudu. Až poté, dne 7. 7. 2009 následuje referát k zápisu o vyloučení věci do rejstříku C a k úkonům ohledně vyslovení věcné nepřislušnosti. – č. l. 204.

Vyjádření soudkyně:

Soudkyně věc hodnotí jako mimořádně obtížnou, a to jak po skutkové, tak po odborné právní (hmotné i procesní) stránce. Tato povaha věci byla vedení soudu známa, přesto namísto vytvoření většího časového prostoru pro vyřízení této složité věci, který soudkyně žádala, připustilo systémové přetížení soudkyně, při současném kritickém stavu administrativy na oddělení 16 C. Systémové přetížení soudkyně spatřuje ve zvýšeném nápadu v senátu 16 C v dubnu 2008 – 51 věcí, v květnu 2008 – 53 věcí, v červenci 2008 – 53 věcí, při průměrném vyřizování 41 věcí měsíčně.

Požadavek na náhradu nemajetkové újmy z důvodu ochrany osobnosti nebyl původně úplně specifikován, proto byli žalobci vyzváni k doplnění skutkových tvrzení. Jde o požadavek, u něhož nehrozí promlčení, skutková tvrzení se vyvíjí ve vazbě na míru porušení osobnostních práv a jejich důsledků na straně každého z žalobců. Proto soudkyně nesouhlasí s důvodností vytýkaného průtahu od 25. 4. 2008 do 5. 8. 2009.

Ve vztahu k průtahu od 22. 7. 2008 do 23. 2. 2009 poukazuje na přetíženost soudkyně a kritickou situaci na oddělení 16 C v roce 2008 (3 zapisovatelky na 5 soudců),

neposkytnutí dostatečného časového prostoru pro vyřízení věci mimořádné obtížnosti. Dále soudkyně upozornila na skutečnost, že účastníci sporu si na jeho délku nijak nestěžovali, soudkyně musela nastudovat složitou lékařskou problematiku k zadání posudku, což bylo časově náročné.

7) sp. zn. 16 C 173/2007 – průtah od 2. 10. 2008 do 5. 8. 2009

Návrh:

Věc napadla dne 21. 5. 2007, soudkyně žalobkyni řádně poučila, že jako povinná z exekuce nemůže být s vylučovací žalobou úspěšná, nařízené jednání odročuje za účelem případného zpětvzetí žaloby. Žalobkyně sděluje, že na žalobě trvá, soudkyně stále zjišťuje její stanovisko. Nařízeno jednání na 1. 10. 2008, opět odročeno za účelem vyčkání případného zpětvzetí. Žalobkyně opět sděluje, že na žalobě trvá. Navrhovatelka uvádí, že ve věci byly činěny úkony dne 14. 4. 2009 – bez bližší specifikace. Průtahy spatřuje v nedůvodném odročování za účelem případného zpětvzetí, a to přes výslovná sdělení žalobkyně, že tak neučiní, čímž dochází k protahování sporu. Soudkyni byly vytknuty průtahy v této věci výtkou ze dne 13. 10. 2008, přesto dále pokračovala ve stejném postupu vedoucím k průtahům, což navrhovatelka hodnotí jako přitěžující okolnost.

Kárný senát ověřil, že údaje uvedené v návrhu odpovídají obsahu spisu.

Vyjádření soudkyně:

Skutečný význam běhu času nebyl navrhovatelkou zcela pochopen. Související exekuční řízení bylo poznamenáno řešením otázky nástupnictví na straně oprávněného. Žalobkyně exekuoanou pohledávku řádně splácela. K původně zamýšlenému zpětvzetí žaloby přistoupila až před dokončením uvedených splátek. Pro žádnou ze stran sporu nenastaly žádné negativní důsledky průtahů.

8) sp. zn. 16 C 194/2007 – průtah od 31. 7. 2008 do 7. 1. 2009

Návrh:

Žalovaná žádá přípisem doručeným soudu dne 29. 7. 2008, aby bylo rozhodnuto o vypracování znaleckého posudku. Soudkyně učinila další úkon až dne 8. 1. 2009, kdy ustanovila znalce.

Kárný senát ověřil, že údaje uvedené v návrhu odpovídají obsahu spisu.

Vyjádření soudkyně:

Vytýkaný průtah spadá nejméně v období od listopadu 2008 do ledna 2009 do kritické situace oddělení 16 C a do období systémové přetíženosti soudkyně. Blíže poukazuje na vyjádření ke sp. zn. 16 Nc 12/2006

9) sp. zn. 16 C 349/2007 – průtah od 25. 6. 2008 do 11. 1. 2009 a dále od 28. 1. 2009 do 5. 8. 2009 (den sepsání kárného návrhu)

Návrh:

Žaloba napadla do senátu 12. 11. 2007, v řízení činěny úkony k odstranění jejích vad. Dne 18. 6. 2008 byl sepsán protokol o informativním výslechu. Od tohoto data nebyl učiněn žádný úkon směřující k vyřízení věci. Dne 12. 1. 2009 byl žalobce vyzván k zaplacení soudního poplatku, dne 9. 2. 2009 soudkyně učinila dotaz na likvidátora společnosti, zda vzhledem k dosud nezaplacenému soudnímu poplatku navrhuje pokračovat v řízení či zda zvažuje zpětvzetí žaloby. Soudní poplatek uhrazen nebyl, soudkyni byl opět obeslán jednatel společnosti (žalobce).

Navrhovatelka zdůrazňuje, že v dané věci se jednalo o vylučovací žalobu, které je nutno projednávat s co největším urychlením. V opačném případě blokuje provedení exekuce. Nebyl-li zaplacen soudní poplatek, byl namísto postup dle § 9 zákona č. 549/1991 Sb., tj. zastavení řízení pro nezaplacení soudního poplatku. Pokud tak soudkyně nechtěla učinit, což spadá do její nezávislé rozhodovací činnosti, pak měla činit úkony směřující k vyřízení věci. Soudkyně takové úkony nečinila, namísto toho se opakovaně dotazovala žalobce, zda nehodlá vzít žalobu zpět. Tyto dotazy navrhovatel nepovažuje za úkony směřující ke skončení věci.

Kárný senát ověřil, že údaje uvedené v návrhu odpovídají obsahu spisu.

Vyjádření soudkyně:

Vytýkaný průtah od 25. 6. 2008 do 11. 1. 2009 je pouze částečně důvodný, soudkyně poukazuje na kritickou situaci z hlediska pracovních podmínek na oddělení 16 C a systémovou přetíženost soudkyně v období od listopadu 2008 – zvýšený nápad duben 54 věcí, květen 53 věcí, červenec 56 věcí, v měsících před a po čerpání předem ohlášené dlouhodobější dovolené soudkyně. Důsledky reorganizace oddělení 16 C přetrvávaly do února 2009. Ve věci nenastal žádný negativní důsledek průtahu.

10) sp. zn. 20 C 317/2007 – průtah od 23. 9. 2008 do 17. 3. 2009

Návrh:

Spis byl přidělen soudkyni dne 18. 12. 2007. Dne 17. 9. 2008 bylo odročeno jednání za účelem výběru znalce a zadání znaleckého úkolu. Spis byl zpět předložen soudkyni oddělením dne 23. 9. 2008, další úkon ve věci byl učiněn až dne 18. 3. 2009 (v usnesení chybně uvedeno datum 18. 2. 2009), kdy bylo vydáno usnesení o ustanovení znalce. Období od 23. 9. 2008 do 17. 3. 2009 (téměř 6 měsíců) považuje navrhovatelka za průtah. Zdůrazňuje povinnost soudce být s věcí při nařízení jednání dostatečně obeznámen, aby mohl jednání připravit v souladu s § 114a odst. 1 o. s. ř. tak, aby věc mohla být pokud možno při jediném jednání projednána a rozhodnuta. Pokud bylo jednání odročeno za účelem ustanovení znalce, doba 6 měsíců k učinění tohoto úkonu je zcela nepřiměřená.

Kárný senát ověřil, že údaje uvedené v návrhu odpovídají obsahu spisu.

Vyjádření soudkyně:

Vytýkaný průtah je i při zmiňované kritické situaci na oddělení 16 C, reorganizaci tohoto oddělení od listopadu 2008 do února 2009 a systémovém přetížení soudkyně částečně důvodný. Je otázkou, zda jde o skutečný průtah – vyjasnění správné metodiky

oceňování škod může zabránit průtahům v podobě opakovaných opravných prostředků ve sporech tohoto typu.

11) sp. zn. 16 C 16/2008 – průtah od 25. 7. 2008 do 8. 2. 2009

Návrh:

Spis se nacházel u soudkyně od 1. 2. 2008 do 23. 6. 2008 bez úkonu. Až dne 23. 6. 2008 soudkyně učinila dotaz na právní zástupkyni žalobkyně. Průtah ve věci nastal dle navrhovatelky v období od 25. 7. 2008 (předložení spisu soudkyni po rozhodnutí o přiznání osvobození od soudních poplatků a ustanovení zástupce) do 8. 2. 2009.

Kárný senát ověřil, že údaje uvedené v návrhu odpovídají obsahu spisu.

Vyjádření soudkyně:

Průtah uznává jako částečně důvodný a dále poukazuje na stav oddělení 16 C, přetíženost a své vyjádření ke sp. zn. 16 Nc 12/2006.

12) sp. zn. 16 C 65/2008, sp. zn. 16 C 66/2008 – spojeno ke společnému projednání, vedeno pod sp. zn. 16 C 65/2008 – průtahy od 13. 8. 2008 do 13. 1. 2009

Návrh:

Žaloba ve věci 16 C 65/2008 napadla dne 4. 3. 2008, téhož dne napadla i žaloba ve věci 16 C 66/2008. Dne 2. 7. 2008 byly žalobkyní odstraněny vady podání, 30. 7. 2008 soudkyně vyžádala spis, nechala vyhotovit kopie, zadala pokyn k lustraci řízení. Od té doby do 12. 1. 2009 nebyl ze strany soudkyně činěn žádný úkon, tohoto dne vydala usnesení o spojení věcí ke společnému řízení a vyzvala žalobkyni k zaplacení soudního poplatku.

Ve věci 16 C 66/2008 byl dne 2. 7. 2008 proveden informativní výslech, další úkon nebyl učiněn až do 12. 1. 2009.

Dle navrhovatelky nebylo se spisy soustředěně pracováno a průtahy vznikly v období od 13. 8. 2008 do 13. 1. 2009.

Kárný senát ověřil, že údaje uvedené v návrhu odpovídají obsahu spisu.

Vyjádření soudkyně:

V dané věci bylo žalobkyní žádáno přiměřené finanční zadostiučinění za nezákonné rozhodnutí v trestní věci a nesprávný úřední postup ve věci přiznání důchodu, byla aplikována evropská judikatura, což mělo vliv na délku řízení.

13) sp. zn. 16 C 125/2008 – průtah od 17. 7. 2008 do 8. 3. 2009

Návrh:

Žaloba napadla soudu dne 17. 4. 2008. Dne 2. 7. 2008 byl s žalobkyní sepsán protokol o informativním výslechu a odstraněny vady žaloby. Dne 28. 7. 2008 bylo soudu

doručeno doplnění podání žalobkyně, od 29. 7. 2008 do 5. 3. 2009 nebyl soudkyní ve věci učiněn žádný úkon, spis byl u ní od 17. 7. 2008 do 8. 3. 2009 bez úkonů. V tomto období vznikl v řízení průtah. Navrhovatelka spatřuje přitěžující okolnost ve skutečnosti, že se jedná o vylučovací žalobu, která má být projednána urgentně.

Kárný senát ověřil, že údaje uvedené v návrhu odpovídají obsahu spisu.

Vyjádření soudkyně:

Průtahy částečně uznává, poukazuje na absenci řádných pracovních podmínek, viz vyjádření ve věci sp. zn. 16 Nc 12/2006.

14) sp. zn. 16 C 179/2008 – průtah od 18. 9. 2008 do dne sepsání návrhu na zahájení kárného řízení (5. 8. 2009)

Návrh:

Žaloba napadla dne 12. 5. 2008. Dne 17. 9. 2008 byla žalobkyně předvolána k informativnímu výsledku, stejného dne byla soudkyní upozorňována na věcnou nepříslušnost zdejšího soudu. Žalobkyně požádala soud, aby věc předal Krajskému soudu v Ostravě, ze strany soudkyně nebyl v otázce pravomoci učiněn žádný úkon. Navrhovatelka spatřuje průtah od 18. 9. 2008 dosud. Jedná se o žalobu proti rozhodnutí ve věci invalidního důchodu, žalobkyně je nečinností závažně poškožována.

Kárný senát ověřil, že údaje uvedené v návrhu odpovídají obsahu spisu.

Vyjádření soudkyně:

Průtah spadá do již zmíněného období listopadu 2008 – února 2009.

15) sp. zn. 16 C 281/2008 – průtah od 4. 8. 2008 do dne sepsání návrhu na zahájení kárného řízení (5. 8. 2009)

Návrh:

Žaloba podána dne 14. 7. 2008. Žalobkyně byla předvolána k informativnímu výsledku dne 4. 8. 2008 a dne 14. 10. 2008, avšak na nesprávnou adresu. Řádně byla předvolána až na dne 23. 1. 2009, při tomto úkonu ji soudkyně poučila o „nepříslušnosti“ soudů ČR. Navrhovatelka spatřuje průtahy v dané věci způsobené nesoustředěnou prací soudkyně se spisem, jestliže byla opakovaně obesílána na adresu, kde se nezdržuje, přestože toto měla zjistit již po prvním neúspěšném předvolání. Soudkyni navíc mělo být zřejmé, že k rozhodnutí o věci nejsou soudy ČR pravomocné, čehož si byla dle svého vyjádření při informativním výsledku dne 23. 1. 2009 vědoma. V řízení tímto postupem způsobila průtahy v období od 4. 8. 2008 dosud. Navrhovatelka nepovažuje výsledek uskutečněný v lednu 2009 za úkon směřující ke skončení věci. Pokud byla soudkyně přesvědčena o nedostatku pravomoci soudů ČR, pak poučení o tomto není takovým úkonem. Se spisem bylo pracováno až dne 10. 4. 2009, kdy se soudkyně dotázala žalobkyně, zda vezme žalobu zpět. Žalobkyně na toto nereagovala a od té doby ve spisu nebyl učiněn žádný úkon. Dle navrhovatelky tedy nebyly ve věci činěny soustředěné kroky k vyřízení věci od 4. 8. 2008 do doby podání kárného návrhu.

Kárný senát ověřil, že údaje uvedené v návrhu odpovídají obsahu spisu.

Vyjádření soudkyně:

Dobu od 4. 8. 2008 do 5. 8. 2009 nelze označit za průtahy, ve skutečnosti byl žalobkyni (krátce po dosažení její zletilosti) poskytnut časový prostor pro uplatnění nároku na výživné zletilé dcery na Slovensku, po vyhledání adresy žalovaného.

16) sp. zn. 16 C 300/2008 – průtah od 5. 3. 2009 do dne sepsání návrhu na zahájení kárného řízení (5. 8. 2009)

Návrh:

Žaloba podána dne 28. 7. 2008. Dne 22. 9. 2008 bylo vydáno usnesení, kterým byl nezletilému ustanoven opatrovník pro řízení o určení otcovství, jehož právní moc nastala 16. 10. 2008. Soudkyně nařídila dne 29. 12. 2008 informativní výslech již na 9. 1. 2009. Při tomto výslechu se účastníků dotázala, zda je žalovaný ochoten uznat otcovství k nezletilému souhlasným prohlášením rodičů. Bylo nařízeno jednání na 4. 3. 2009. K jednání se všichni účastníci dostavili, otec byl ochoten otcovství uznat. Soudkyně však procením postupem nepřistoupila k souhlasnému prohlášení rodičů o určení otcovství a odročila jednání na neurčito za účelem „vyčkání souhlasného prohlášení“. Navrhovatel v uvedeném jednání spatřuje průtahy od 5. 3. 2009 do dne podání návrhu na zahájení kárného řízení. Soudkyně v rozporu se zájmy nezletilého dítěte neučinila úkony směřující k určení jeho otce. Rodiče uznali otcovství dne 18. 3. 2009 před obecním úřadem Hrabová, což bylo soudkyni sděleno dne 19. 5. 2009. Soudkyně reagovala výzvou ke zpětvzetí žaloby, což však navrhovatelka vzhledem k okolnostem projednávané věci nepovažuje za úkon směřující ke skončení věci, stejně jako předvolání matky k informativnímu výslechu dne 17. 7. 2009. V dané věci bylo zcela zřejmé, čeho se matka domáhá, informativní výslech byl již jednou dne 9. 1. 2009 proveden. Jiné úkony ve věci nebyly do podání kárného návrhu učiněny.

Kárný senát z obsahu spisu ověřil následující skutečnosti:

Žaloba napadla dne 28. 7. 2008. Dne 4. 3. 2009 proběhlo ústní jednání, jehož se osobně zúčastnili žalobkyně i žalovaný. Žalovaný v úvodu jednání uvedl, že je ochoten otcovství souhlasným prohlášením rodičů uznat. Tomuto prohlášení však bránila skutečnost, že žalovaný nemá rodný list, je ochoten jej v blízké době opatřit a otcovství poté na matrice uznat. Jednání proto bylo odročeno na neurčito za účelem vyčkání souhlasného prohlášení rodičů o určení otcovství, případně za účelem zpětvzetí žaloby. Dne 24. 3. 2009 referát soudkyně – vyhotovení dotazu na rodiče, zda otcovství bylo uznáno a zda chtějí v řízení pokračovat. Stejný dotaz činěn dne 7. 5. 2009. Dne 14. 8. 2009 došlo k zastavení řízení z důvodu uznání otcovství.

Vyjádření soudkyně:

Za průtah nelze označit dobu do 5. 8. 2009, účastníci uznali otcovství již dne 18. 3. 2009. O uznání otcovství se soud dozvěděl v přiměřené lhůtě, tj. dne 19. 5. 2009, následný dotaz na žalobkyni, zda na žalobě trvá, je logický. Nebyly zjištěny negativní důsledky vytýkaného průtahu.

17) sp. zn. 16 C 342/2008 – průtah od 13. 11. 2008 do dne sepsání návrhu na zahájení kárného řízení (5. 8. 2009)

Návrh:

Žaloba podána dne 27. 8. 2008, jednalo se o určení otcovství. Soudkyně dne 13. 10. 2008 vyzvala účastníky k prohlášení, zda jsou ochotni věc vyřešit souhlasným prohlášením. Matka souhlasila, její podání bylo doručeno soudu 12. 11. 2008. Další úkon ze strany soudkyně učiněn až 8. 1. 2009, a to výzva matce, aby se dostavila na matriku úřadu městského obvodu. Dále soudkyně činila dotazy dne 24. 2. 2009 a 20. 3. 2009. Navrhovatelka namítá nesoustředěný postup ve věci, neodstranění vad žaloby, čímž byl způsoben průtah v období od 13. 11. 2008 do dne podání kárné žaloby. Výzvu ze dne 3. 6. 2009, kterou byla matka vyzvána k vrácení rodného listu s údajem o zapsaném otci, navrhovatelka nepovažuje za úkon směřující ke skončení věci. Soudkyně měla spis ve své kanceláři od 13. 11. 2008 do 8. 1. 2009, aniž v něm učinila úkon. Ani po provedení kontroly a seznámení se s jejími výsledky soudkyně ve věci neučinila úkony, které by bylo možno označit za směřující ke skončení věci.

Z obsahu spisu kárný senát ověřil, že žaloba napadla soudu dne 27. 8. 2008. Na č. 1. 4 je založeno podání matky doručené soudu dne 12. 11. 2008. Úkon soudkyně následuje dne 8. 1. 2009 (výzva matce). Dne 24. 2. 2009 záznam o omluvě matky – omlouvá neúčast u soudu z důvodu nemoci dítěte. Chronologicky až za tímto záznamem je založeno předvolání vyhotovené dne 9. 2. 2009 k informativnímu výslechu matky na den 27. 2. 2009. Dále referát ze dne 20. 3. 2009 – žádost o sdělení matky, zda již došlo k uznání otcovství. Dne 10. 4. 2009 a 7. 5. 2009 záznamy soudkyně – spis dán na další lhůtu. Dne 4. 6. 2009 usnesení – výzva k vrácení rodného listu nezl. dítěte na adresu zvláštního matričního úřadu a k podání zprávy soudu, kdy rodný list vrátila. Poslední záznam 7. 7. 2009 – spis na další lhůtu.

Vyjádření soudkyně:

Tvrzení o průtahu vychází z nepochopení případu navrhovatelkou. Do 12. 10. 2009 byl obtížně zajišťován rodný list nezletilého, jakožto jeden z nezbytných podkladů pro účely určení otcovství souhlasným prohlášením rodičů. Navrhovatelkou tvrzená možnost nařízení jednání by byla spojená s neekonomickým převedením žalobce z věznice v Plzni k Okresnímu soudu v Ostravě. Určení otcovství souhlasným prohlášením rodičů by bylo bezúčelné, bez možnosti praktické realizace, matce se dříve nepodařilo vrátit původní rodný list nezletilého zvláštní matrice v Brně za účelem vystavení nového rodného listu. Tento nový rodný list jako předpoklad efektivního ukončení věci byl soudu doručen až 12. 10. 2009. Teprve po tomto datu byly dány předpoklady pro realizaci dílčího prohlášení o uznání otcovství. Žádný negativní důsledek tvrzených průtahů není znám.

18) sp. zn. 16 C 348/2008 – průtah od 20. 11. 2008 do 2. 3. 2009

Návrh:

Ve věci byl zjišťován pobyt žalovaného, z centrální evidence vězňů vyplývá, že byl umístěn ve věznici Ostrov nad Ohří (informace ze dne 31. 10. 2008 založena na č. 1. 65). Na pokyn soudkyně byla žaloba a další písemnosti žalovanému zasílány na adresu trvalého pobytu, dne 22. 1. 2009 mu byl z důvodu neznámého pobytu ustanoven

opatrovník. Ustanovený opatrovník přípisem doručeným soudu dne 16. 2. 2009 upozornil, že žalovaný se nachází ve výkonu trestu (což zjistil z obsahu spisu). Následně soudkyně doručuje písemnosti žalovanému dle pokynu ze dne 3. 3. 2009. Dle navrhovatelky soudkyně způsobila svým nesoustředěným postupem ve věci průtah od 20. 11. 2008 do 2. 3. 2009.

Kárný senát ověřil, že údaje uvedené v návrhu odpovídají obsahu spisu.

Vyjádření soudkyně:

Odkazuje na již popsanou situaci na oddělení 16 C v období listopad 2008 – únor 2009.

19) sp. zn. 16 C 360/2008 – průtah od 29. 12. 2008 do 14. 4. 2009

Návrh:

Soudkyně dne 13. 11. 2008 zjišťovala pobyt T. P. (žalobce), od této doby nejsou ve věci činěny žádné úkony až do 15. 4. 2009. Dne 15. 4. rozhodla o návrhu žalobce o procesním nástupnictví ze dne 29. 10. 2008. Navrhovatelka spatřuje průtah v nečinnosti soudkyně od 29. 12. 2008, kdy byl spis oddělením soudkyni předložen, a to až do 14. 4. 2009.

Kárný senát ověřil, že údaje uvedené v návrhu odpovídají obsahu spisu.

Vyjádření soudkyně:

Účinky zpětvzetí žaloby ze strany původního žalobce nastaly ještě před nebytím právní moci usnesení o procesním nástupnictví T. P. na jeho místo. Soudkyně připouští, že o zpětvzetí žaloby rozhodla později, usnesením ze dne 28. 7. 2009. V důsledku toho nenastaly žádné negativní následky.

20) sp. zn. 16 C 361/2008 – průtah od 13. 11. 2008 do 13. 4. 2009

Návrh:

Žaloba (určení otcovství) napadla dne 10. 9. 2008. Soudkyně se účastníků po informativním výsledku dotazovala, zda již otcovství uznali souhlasným prohlášením před matričním úřadem. K úkonům ve věci samé soudkyně přistoupila až 14. 4. 2009, kdy požádala opatrovnické oddělení o ustanovení opatrovníka nezletilému. Do podání kárného návrhu nebyly ve věci odstraněny vady žaloby, a to ani při informativním výsledku dne 12. 11. 2008, kdy oba rodiče deklarovali vůli učinit prohlášení o uznání otcovství. Soudkyně však k určení otcovství souhlasným prohlášením rodičů nepřistoupila, což je ve zjevném rozporu se zájmy nezletilého. V závěru informativního výsledku bylo jednání odročeno na neurčito za účelem vyčkání souhlasného prohlášení a případného zpětvzetí žaloby. Navrhovatelka upozorňuje, že žalobkyně v žalobě žádala úpravu výchovy a výživy k nezletilému, což je též dle zákona nutno spojit ke společnému řízení. Spatřuje tedy průtah v řízení v období od 13. 11. 2008 do 13. 4. 2009 a zdůrazňuje zájem nezletilého dítěte na určení otcovství.

Z obsahu spisu v dané souvislosti vyplynulo, že žaloba napadla soudu dne 10. 9. 2008. Matka žádá o určení otcovství a rodičovské zodpovědnosti, dále o stanovení výživného

a svěření nezl. do péče matky. Dne 12. 11. 2008 proběhlo ve věci jednání, jemuž byli přítomni oba účastníci. Ti shodně prohlásili, že jsou připraveni učinit souhlasné prohlášení o uznání otcovství. „*Soudem konstatováno vyčkání tohoto souhlasného prohlášení.*“ Dále byli účastníci soudem poučeni, že v případě absence dohody o výživném by věc byla řešena v samostatném řízení. Jednání odročeno na neurčito za účelem vyčkání souhlasného prohlášení o uznání otcovství. Dne 5. 2. 2009 učiněn dotaz na matriční úřad, zda bylo určeno otcovství. Dále pátráno po pobytu matky (na doručenkách údaj o nezastižení) včetně zjišťování na matričních úřadech, zda bylo otcovství uznáno.

Vyjádření soudkyně:

Průtah spadá do období ztížených pracovních podmínek a nepřesáhl dobu, která by v případě neuznání otcovství souhlasným prohlášením rodičů byla zřejmě obvyklá pro sporné vyřízení věci. Negativní důsledek průtahu nenastal.

21) sp. zn. 16 Nc 12/2006 – průtah od 12. 6. 2008 do 26. 2. 2009

Návrh:

Řízení zahájeno dne 27. 9. 2006. Soudkyně učinila první úkon dne 15. 5. 2007, a to za účelem zjištění stavu řízení vedeného u Okresního soudu v Ostravě pod sp. zn. 42 P a Nc 380/2006. Úkon směřující k vyřízení věci – ustanovení opatrovníka – byl učiněn dne 8. 11. 2007. Dne 6. 6. 2008 bylo soudu doručeno doplnění žaloby, další úkon v řízení byl soudkyní učiněn dne 27. 2. 2009, kdy předvolala zástupce žalobce k informativnímu výslechu na den 18. 3. 2009. Tohoto dne vyhlásila usnesení o spojení věcí sp. zn. 16 Nc 4/2006, 16 Nc 6/2006 a 16 Nc 12/2006 ke společnému řízení pod sp. zn. 16 Nc 12/2006. Navrhovatelka spatřuje průtahy v období od 12. 6. 2008 do 26. 2. 2009.

Kárný senát ověřil, že údaje uvedené v návrhu odpovídají obsahu spisu.

Vyjádření soudkyně – společné i pro sp. zn. 16 Nc 4/2006, sp. zn. 16 Nc 6/2006:

Soudkyně připouští, že v uvedeném období lze spatřovat průtah. Soudkyně čerpala v roce 2008 déletrvající dovolenou (poprvé od nástupu v roce 2006), dovolená byla předem ohlášena. Dva měsíce před touto dovolenou měla zvýšený nápad (duben 54 věcí, květen 53 věcí), rovněž v červenci po návratu – 56 věcí. Takto zvýšený nápad soudkyně označuje za systémově nastavenou přetíženost. Stabilitu v oddělení zachovávala zvýšeným pracovním úsilím, které se začalo projevovat až v listopadu a prosinci 2008.

Dále soudkyně poukazuje na skutečnost, že předmětná věc je v současné době vedena pod sp. zn. 16 C 161/2010. Jedná se o obtížnou věc vzhledem k předmětu řízení i osobě žalobce, který se domáhá náhrady škody a zároveň uplatňuje osobnostní práva. Díky výslechům mimo jednání došlo k omezení žaloby původně podané proti třem žalovaným a dne 22. 2. 2010 se žaloba zúžila pouze na jednoho žalovaného, a to Českou republiku - Ministerstvo vnitra, čímž dle názoru kárně obviněné soudkyně dochází k omezování počtu žalob tohoto problematického účastníka.

22) sp. zn. 16 Nc 4/2006 – průtah od 12. 6. 2008 do 26. 2. 2009

Návrh:

Podání ze dne 26. 4. 2006, další úkon učiněn dne 18. 10. 2006, kdy soudkyně vydala usnesení o přerušení řízení do doby rozhodnutí ve věci 42 P a Nc 380/2006. O pokračování řízení bylo rozhodnuto dne 8. 11. 2007, poté byl ustanoven opatrovník a vyzván k vyjádření. Další úkon byl učiněn až 27. 2. 2009, kdy byl právní zástupce předvolán k informativnímu výsledku na 18. 3. 2009. Navrhovatel spatřuje průtah v období od 12. 6. 2008 do 26. 2. 2009.

Kárný senát ověřil, že údaje uvedené v návrhu odpovídají obsahu spisu – *bez ohledu na spojení věcí, soudkyně byla ve věci od 12. 6. 2008 do 26. 2. 2009 nečinná.*

Vyjádření soudkyně:

Odkazuje na své vyjádření k věci sp. zn. 16 Nc 12/2006 a poukazuje na skutečnost, že ke společnému řízení byla věc spojena usnesením ze dne 18. 3. 2009, což kárný návrh nijak nezohledňuje.

23) sp. zn. 16 Nc 6/2006 – průtah od 12. 6. 2008 do 26. 2. 2009

Návrh:

Věc napadla dne 7. 7. 2006. Řízení bylo přerušeno dne 18. 10. 2006, dne 8. 11. 2007 bylo rozhodnuto o pokračování v řízení, podateli byl ustanoven opatrovník. Dne 5. 12. 2007 bylo k žádosti podatele rozhodnuto o zproštění funkce opatrovníka. Následně byl ustanoven nový opatrovník, který dne 6. 5. 2008 požádal o prodloužení lhůty k doplnění žaloby o 20 dnů. Další úkon ve věci byl učiněn až 27. 2. 2009, kdy byl zástupce podatele předvolán k informativnímu výsledku.

Kárný senát ověřil, že údaje uvedené v návrhu odpovídají obsahu spisu.

Vyjádření soudkyně:

Odkazuje na své vyjádření ke sp. zn. 16 Nc 12/2006 a 16 Nc 4/2006.

24) sp. zn. 16 Nc 8/2008 – průtah od 13. 8. 2008 do 9. 3. 2009

Návrh:

Věc napadla do senátu dne 26. 5. 2008 - jednalo se o vylučovací žalobu. První úkony byly činěny dne 4. 8. 2008 – vyžádání spisů k nahlédnutí. Spisy byly následně připojeny, dne 11. 3. 2009 dala soudkyně pokyn ke kopírování jejich částí, poté spisy vrátila, předvolala žalobce k informativnímu výsledku na 25. 3. 2009 (žalobkyně se omluvila). Až dne 1. 6. 2009 byl učiněn první úkon, který lze považovat za úkon směřující ke skončení věci, a to výzvu k odstranění vad žaloby a k zaplacení soudního poplatku. Navrhovatelka shledává průtah v období od 13. 8. 2008 do 9. 3. 2009 (spis u soudkyně bez jakéhokoliv úkonu).

Kárný senát ověřil, že údaje uvedené v návrhu odpovídají obsahu spisu.

Vyjádření soudkyně:

Soudkyně poukazuje na situaci na oddělení 16 C v roce 2008 a dále odkazuje na své vyjádření ke sp. zn. 16 Nc 12/2006.

25) sp. zn. 16 Nc 10/2008 – průtahy od 13. 8. 2008 do 1. 2. 2009 a dále od 25. 3. 2009 do dne sepsání návrhu na zahájení kárného řízení (5. 8. 2009)

Návrh:

Podání bylo doručeno soudu 4. 8. 2008, soudkyni byl spis předložen dne 13. 8. 2008. První úkon soudkyně učinila dne 2. 2. 2009. Dle navrhovatelky byla tedy soudkyně od 13. 8. 2008 do 1. 2. 2009 nečinná. Dále navrhovatelka spatřuje průtah v období od 25. 3. 2009 do podání kárné žaloby. Soudkyně po zjištění, že vůči podateli probíhá u soudu řízení o způsobilosti k právním úkonům, vyčkávala do ukončení tohoto řízení, aniž však v dané věci podnikla příslušné procesní kroky, tj. zejména přerušení řízení. Navrhovatelka zdůrazňuje, že pokud není řízení přerušeno, je soud povinen činit úkony směřující ke skončení věci. Účastník řízení za těchto okolností nemohlo být s určitostí známo, proč není v řízení pokračováno. Právě v usnesení o přerušení řízení soud účastníkům sděluje, v jakých skutečnostech spatřuje překážku řízení. Pokud s tím účastník nesouhlasí, má možnost podat odvolání. Pokud řízení není přerušeno a nejsou v něm činy úkony, jedná se o zaviněné průtahy v řízení.

Kárný senát ověřil, že údaje uvedené v návrhu odpovídají obsahu spisu.

Vyjádření soudkyně:

Formální smysl průtahu pro již pravomocné rozhodnutí o zbavení způsobilosti žalobce k právním úkonům ztrácí praktický význam. K důvodům průtahu odkazuje na své vyjádření ke sp. zn. 16 Nc 12/2006.

26) 16 C 214/2007:

Návrh:

Kárně obviněná jako soudkyně Okresního soudu v Ostravě a předsedkyně senátu 16 C, ačkoliv je dle § 79 odst. 1 zákona č. 6/2002 Sb. při výkonu své činnosti vázána zákonem, přesto v rozporu s příslušnými ustanoveními o. s. ř. upravujícími procesní postup občanského soudního řízení ve věci sp. zn. 16 C 214/2007 poté, co vyhlásila o celém předmětu řízení vůči všem účastníkům řízení rozsudek, nerespektovala zákonné ustanovení § 156 odst. 1 o. s. ř. a poté, co bylo do rozsudku podáno žalovanou včasné odvolání, nepředložila věc odvolacímu soudu a za odvolacího řízení, které je zahájeno podáním odvolání, v rozporu s § 92 odst. 1 o. s. ř. připustila usnesením přistoupení dalšího účastníka řízení na straně žalované do řízení, které již bylo vynesným rozsudkem nepravomocně skončeno, a dále dne 24. 4. 2009 v rozporu s ustanovením § 166 o. s. ř. rozhodla doplňujícím rozsudkem, i když nebyly splněny zákonné podmínky pro vynesení doplňujícího rozsudku

Kárný senát ověřil, že údaje uvedené v návrhu odpovídají obsahu spisu.

Vyjádření soudkyně:

Kárně obviněná soudkyně k uvedenému namítla, že takto uplatněná výtky ze strany navrhovatelky není přípustná. Poukázala na skutečnost, že navrhovatelka hodnotí postup, který jí jako správnímu činiteli nepřísluší, a navíc dodala, že Krajským soudem v Ostravě jako odvolacím soudem byl tento postup, byť tento nebyl zcela správným, akceptován, neboť díky němu nedošlo ke zbytečnému zrušení předmětného rozhodnutí. K uvedenému pak došlo také vlivem postupu advokáta, který rozšířil okruh žalovaných teprve po vydání rozhodnutí, než toto nabylo právní moci. Soudkyně tak má za to, že naopak působila tak, aby zamezila zbytečnému zrušení rozhodnutí.

27) 66 Ro 769/2007 – průtah od 26. 11. 2007 – 17. 6. 2008, dále od 2. 9. 2008 do 12. 8. 2009 (Spis po převedení z rejstříku Ro veden pod sp. zn. 33 C 337/2009):

Návrh:

Věc napadla soudu dne 15. 3. 2007. Ve věci činil úkony vyšší soudní úředník, který vyslovil místní nepříslušnost; proti tomuto byl dne 21. 11. 2007 žalobcem podán odpor. Ve spisu je obsažen referát soudkyně ze dne 13. 6. 2008 (razítko kanceláře ze dne 22. 7. 2008), dále usnesení soudkyně ze dne 13. 6. 2008 (výzva žalované, aby se vyjádřila k podanému odvolání). Ve spise je dále založeno vyjádření žalované k odvolání – nedatováno, neoznačeno podacím razítkem soudu, s poznámkou v horním rohu: „omylem založeno u Ro 769/2007“ – poznámka psána ručně, bez záznamu o datu a osobě, která ji zapsala.

Dne 12. 8. 2009 – referát soudkyně – předložení věci k rozhodnutí o odvolání. Odvolací soud rozhodl dne 14. 9. 2009, tak, že Okresní soud v Ostravě je místně příslušný k projednání a rozhodnutí věci. Okresnímu soudu v Ostravě bylo rozhodnutí o odvolání doručeno zpět dne 29. 9. 2008. Další referát je ze dne 19. 11. 2009 – administrativní pracovnice, podpis nelze přesně identifikovat – k převedení spisu do rejstříku C – nikoliv senátu kárně obviněné soudkyně.

Vyjádření soudkyně:

Dobu od 26. 11. 2007 do 17. 6. 2008 nelze posuzovat izolovaně. Důvodem posečkání s úkonem v bagatelní věci (předmětem sporu bylo 500 Kč) byla zjevná zatíženost senátu 16 C a priority ve vyřizování věcí starších časových řad (soudkyně odkazuje na sp. zn. věcí, které v té době vyřizovala). V dalším vytýkaném období od 2. 9. 2008 do 12. 8. 2009 souviselo posečkání s úkonem opět s vyřizováním věcí náročnějších, starších časových řad (spisové značky je schopna na vyžádání doložit), reorganizací oddělení 16 C na přelomu roku 2008 a 2009 a s významným ovlivňováním činnosti v senátu 16 C kontrolami.

Dále byly kárným senátem provedeny důkazy obsahem spisů, které byly předmětem návrhu ze dne 21. 3. 2011. Navrhovatelka se k jednotlivým skutečnostem ohledně vytýkaných průtahů nevyjádřila, níže konstatované údaje odpovídají obsahu předložených spisů.

28) 16 C 140/2005 - nečinnost od 25. 7. 2008 do 7. 9. 2010

Dne 25. 7. 2008 byl do spisu doručen návrh opatrovníka ustanoveného účastníku řízení na přiznání odměny a hotových výdajů za zastupování účastníka řízení. Následuje předkládací zpráva pro Nejvyšší soud ze dne 4. 8. 2008 po podání dovolání. Dle obsahu spisu 7. 12. 2009 – č. l. 187 – (dle návrhu 3. 12. 2009) došla do spisu urgency vyplacení odměny ze strany ustanoveného opatrovníka; dne 18. 12. 2009 vydán kárně obviněnou soudkyní pokyn k zapůjčení spisu z Nejvyššího soudu, k vypravení oddělení předán dne 2. 4. 2010. Příslušný spis byl z Nejvyššího soudu vrácen dne 6. 9. 2010 a dne 7. 9. 2010 bylo vydáno usnesení o přiznání odměny ustanovenému opatrovníkovi.

29) 66 Ro 2926/2007 (v současné době vedeno pod spisovou značkou 28 C 245/2010) - nečinnost od 2. 9. 2008 do 14. 8. 2009

Nečinnost od 2. 9. 2008, kdy byl spis kárně obviněné soudkyni předložen soudním oddělením k provedení úkonů ve věci, do 14. 8. 2009, kdy bylo vydáno usnesení o zastavení řízení pro nezaplacení soudního poplatku.

30) 16 C 221/2007 - nečinnost od 21. 7. 2009 do 23. 4. 2010

Úřední záznam soudkyně ze dne 21. 7. 2009 – žalovaná telefonicky sdělila nemožnost účasti u jednání nařízeného na 22. 7. 2009 – pobyt v nemocnici. Následuje žádost o odročení – dále potvrzení o neschopnosti k odročení jednání; úřední záznamy soudkyně o telefonických sděleních účastníků ze dne 31. 8. a 1. 9. 2009, sdělení zástupkyně žalované, že její zdravotní stav je stále vážný. Následuje úřední záznam ze dne 22. 4. 2010, na němž je soudkyní shrnuta její komunikace se zástupkyní žalované údajně z února 2010 a 2. 4. 2010. O této komunikaci není ve spisu předchozí záznam, je tedy obsažena na tomto úředním záznamu; dále usnesení o ustanovení znalce ze dne 22. 4. 2010.

31) 16 C 242/2008 - nečinnost od 25. 3. 2010 do 9. 8. 2010

Nečinnost od 25. 3. 2010, kdy byla věc soudkyni předložena k dalším úkonům, do 9. 8. 2010, kdy vydala rozhodnutí o procesním nástupnictví dle § 107 a o. s. ř.

32) 16 C 301/2008 – nečinnost od 23. 6. 2009 do 4. 2. 2010

Nečinnost od 23. 6. 2009, kdy byla věc soudkyni předložena k úkonu ve věci, do 4. 2. 2010, kdy byla učiněna výzva ke sdělení adresy svědka.

33) 16 C 180/2009 – nečinnost od 19. 6. 2009 do 2. 3. 2010 a od 30. 6. 2010 do 11. 10. 2010

Dne 8. 6. 2009 došlo Okresnímu soudu v Ostravě postoupení věci jako soudu místně příslušnému (č. l. 20). Dne 15. 6. 2009 doručen návrh žalobce; dále na č. l. 24 referát soudkyně ze dne 1. 3. 2010, předložený kanceláři 2. 3. 2010; na č. l. 39 přípis Nejvyššího soudu o zaslání opisů usnesení Nejvyššího soudu ze dne 31. 5. 2010, doručený Okresnímu soudu v Ostravě dne 29. 6. 2010, na č. l. 40 následuje referát soudkyně ze dne 11. 10. 2010 (předvolání k jednání).

34) 16 Nc 225/2009 - nečinnost od 27. 7. 2009 do 22. 12. 2009

Návrh napadl dne 21. 7. 2009, první úkon soudkyně ze dne 22. 12. 2009 (č. l. 29 – nařízení jednání).

35) 16 C 247/2009 – nečinnost od 3. 9. 2009 do 3. 3. 2010,

Věc napadla dne 21. 8. 2009; dne 3. 9. 2009 doručena oprava podání, první referát soudkyně ze dne 3. 3. 2010.

36) 16 C 283/2009 – nečinnost od 16. 9. 2009 do 8. 2. 2010

Věc napadla dne 14. 9. 2009, první úkon soudkyně dne 4. 2. 2010.

37) 116 C 189/2009 - nečinnost od 21. 9. 2009 do 26. 2. 2010

Ve spisu na č. l. 37 – 39 přepis žalovaného doručený Okresnímu soudu v Ostravě dne 21. 9. 2009, dále následuje referát soudkyně ze dne 25. 2. 2010, kanceláři předložený 26. 2. 2010.

38) 16 C 388/2007

Dne 7. 6. 2010 doručen Okresnímu soudu v Ostravě rozsudek Nejvyššího soudu 26 Cdo 1998/2009 - 96 (Rozsudek Krajského soudu v Ostravě se ruší, věc se vrací tomuto soudu k dalšímu řízení). Dne 9. 7. 2010 (č. l. 106) doručeno soudu zpětvzetí žaloby, na č. l. 113 usnesení vydané JUDr. Š. o zastavení řízení a zrušení rozsudku ze dne 23. 4. 2008, č. j. 16 C 388/2007 - 36.

39) 16 C 4/2010

V dubnu roku 2010 bylo do spisu založeno závěrečné rozhodnutí z dědického řízení vedeného u Okresního soudu ve Frýdku-Místku po zůstaviteli, které nabylo právní moci v srpnu roku 2009, přičemž následně byly zjištěné dědičky po zůstaviteli vyzývány k vyjádření k žalobě, referát k výzvám je založen na č. l. 14 tohoto spisu.

c) Výsledky svědkyň

Při jednání dne 23. 3. 2011 bylo na návrh kárně obviněné soudkyně vyslechnuto celkem šest svědkyň. Jednalo se o administrativní pracovnice, které v minulosti spolupracovaly či dosud spolupracují s kárně obviněnou soudkyní na oddělení 16 C. Kárně obviněná soudkyně uvedla, že jejich výpověďmi hodlá prokázat nepříznivou situaci na oddělení 16 C v období, kdy jí jsou vytýkány průtahy.

Z výpovědí vyslechnutých svědkyň vyplývají následující skutečnosti, které jsou dle kárného senátu pro projednávanou věc relevantní:

1) A. Š.

Pracovala jako vedoucí kanceláře 16 C v roce 2009 až do 15. 3. 2010. Spolupráci s kárně obviněnou soudkyní hodnotila jako dobrou, negativně hodnotila pouze krátké lhůty, které soudkyně poskytovala kanceláři pro vypravení svých referátů a krátké lhůty pro předvolávání účastníků k jednání. Zapisovatelky kárně obviněné soudkyně byly též vytížené pořizováním četných fotokopií ze spisů. Po provedení hloubkové kontroly v roce

2009 se kárně obviněná soudkyně snažila pracovat se vzory. Připustila, že v průběhu její činnosti na oddělení 16 C považovala za vhodné, aby zde pracovalo více zapisovatelek, což také sdělila vedení soudu. Je si však vědoma toho, že nedostatek zapisovatelek je setrvalý a běžný stav.

2) M. Č.

Pracovala na oddělení 16 C po nástupu z mateřské dovolené přibližně od poloviny května 2005 do 31. 12. 2008, zastupovala vedoucí kanceláře. Komunikaci a spolupráci s kárně obviněnou soudkyní popsala jako bezproblémovou. Jako jedinou komplikaci si vybavuje časté žádosti o prodloužení lhůty k vyhotovení rozhodnutí ze strany kárně obviněné soudkyně.

3) V. T.

Pracovala na oddělení 16 C jako vedoucí kanceláře od roku 2006 do jara 2008. Nevzpomíná si na závažné problémy při spolupráci s kárně obviněnou soudkyní, okrajově zmiňuje rozsáhlost jí vyhotovovaných referátů. Domnívá se, že oddělení pracovalo dobře, bez zvláštních problémů, nedostatek administrativních sil byl na všech odděleních obvyklý.

4) K. S.

Svědkyne pracuje od června 2009 do současné doby jako zapisovatelka kárně obviněné soudkyně. Jejich vztahy i spolupráci hodnotí jako dobrou. Na dotaz, zda je či byla zatěžována průběhem kontrol spisů vyřizovaných kárně obviněnou soudkyní, uvedla, že při kontrole musela odevzdat spisy, na kterých chtěla pracovat, ale netýkalo se to dlouhodobějšího časového úseku, vždy mohla pracovat s jinými spisy.

5) L. B.

Pracovala na oddělení 16 C jako zapisovatelka kárně obviněné soudkyně od roku 2006 do prosince 2009. Uvádí, že práce pro JUDr. Š. byla její první pracovní zkušeností v této oblasti, předtím v administrativě soudu nepracovala, neměla tedy zkušenosti a srovnání s prací pro jiné soudce. Dle jejího vyjádření byly vztahy mezi ní a JUDr. Š. dobré. Jako negativní zpětně hodnotí krátké lhůty poskytované soudkyní pro vypravení referátů a přepis rozhodnutí.

6) P. G.

Pro JUDr. Š. pracovala od 1. 1. 2009 do května či června 2009 jako zapisovatelka, jejich spolupráce byla dobrá. Z jejího pohledu se práce pro kárně obviněnou soudkyni ničím výrazně neodlišovala od práce pro ostatní soudce.

d) Listiny navržené k provedení důkazu

V řízení bylo navrhovatelkou i kárně obviněnou soudkyní navrženo provedení řady důkazů, a to čtením značného množství listin (v počtu několika desítek). Důkazy, které kárný senát považoval za vhodné provést, jsou uvedeny v části IV. obsahující vlastní hodnocení důkazů. V závěru této části je též uvedeno, jaké důkazní návrhy kárný senát zamítl a z jakých důvodů.

IV. Závěry kárného senátu, hodnocení důkazů

a) Posouzení objektivních a subjektivních lhůt, počet skutků

Kárný senát ověřil, že u každého z podaných návrhů byla zachována jak subjektivní, tak i objektivní lhůta k podání návrhu. Návrh ze dne 5. 8. 2009, doručený Nejvyššímu správnímu soudu dne 11. 8. 2009, byl podán na základě prověrky provedené v období 14. 4. – 11. 5. 2009. Dle ustanovení § 9 zákona č. 7/2002 Sb. byla tedy ke dni 11. 8. 2009 zachována lhůta 6 měsíců ode dne, kdy se navrhovatelka dozvěděla o skutečnostech týkajících se kárného provinění. U všech průtahů vytýkaných tímto návrhem byla též zachována i objektivní lhůta. Ta je stanovena v délce 3 let ode dne spáchání kárného provinění. V předmětné věci byla kárně obviněná soudkyně vytýkána kárná provinění, kterých se měla dopustit jednak nezákonným postupem v řízení, a dále nedůvodnou nečinností. Ve věcech, v nichž je vytýkán nezákonný postup v řízení, byla lhůta 3 let bez pochybností zachována. V případě kárného provinění spočívajícího v průtazích se jedná o trvající delikt, jehož podstatou je vyvolání a následné udržování protiprávního stavu, tj. stavu nečinnosti soudce při rozhodování věci. V takovém případě lze přihlížet ke každému průtahy, u něhož protiprávní stav trval a nebyl odstraněn před počátkem běhu objektivní lhůty, v daném případě tedy přede dnem 11. 8. 2006.

Návrh ze dne 4. 6. 2010, doručený Nejvyššímu správnímu soudu téhož dne, byl podán na základě prověrky provedené v období od 13. 4. do 22. 4. 2010. Šestiměsíční subjektivní lhůta dle § 9 odst. 1 zákona č. 7/2002 Sb. byla tedy dodržena. Za použití stejných pravidel pro určení objektivní lhůty, která jsou uvedena v předchozím odstavci, kárný senát konstatoval i dodržení objektivní lhůty pro podání návrhu, tj. lze přihlížet k průtahům, které trvaly a nebyly odstraněny ke dni 4. 6. 2007, a dále ke všem průtahům, které nastaly v období 4. 6. 2007 – 4. 6. 2010.

Návrh ze dne 21. 3. 2011, doručený Nejvyššímu správnímu soudu dne 23. 3. 2011, byl podán na základě prověrky zahájené a ukončené dne 18. 11. 2010. I zde byla tedy dodržena subjektivní lhůta k podání návrhu na zahájení kárného řízení. Dle výše uvedených pravidel bylo ověřeno též zachování objektivní lhůty. V daném případě bylo možno přihlížet k průtahům, které trvaly a nebyly odstraněny ke dni 23. 3. 2008, a dále ke všem, které nastaly v období 23. 3. 2008 – 23. 3. 2011.

Kárný senát byl dále povinen posoudit povahu vytýkaného jednání kárně obviněné soudkyně z hlediska toho, kolik bylo spácháno kárných provinění a v jakém období. Jak je uvedeno výše, v případě nečinnosti v řízení se jedná o trvající delikt, který je ukončen okamžikem ukončení protiprávního stavu. Pokud kárně obviněný spáchá více těchto trvajících deliktů v jednom časovém období, jedná se o pokračování v kárném provinění. Nečinnost vytýkaná prvním a druhým návrhem je tedy považována za jeden delikt. Průtahy vytýkané v pořadí třetím návrhem je nutno posoudit jako další samostatné kárné provinění, neboť ve všech (s výjimkou jedné věci) případech byly průtahy ukončeny až po oznámení zahájení kárného řízení kárně obviněné soudkyni v první věci, tj. po 19. 10. 2009. Jednání spáchané po tomto datu je dle základních zásad trestního řízení nutno

považovat již za samostatný skutek. O dvě kárná provinění se jedná i ve smyslu § 91 písm. c) zákona o soudech a soudcích.

b) Meritorní posouzení vytykánych provinění

Kárný senát po vyhodnocení průběhu ústního jednání a provedeného dokazování dospěl k závěru, že byl prokázán vznik průtahů při rozhodování v návrhu označených věcí. Tyto průtahy byly bez pochybností zaviněny nečinností kárně obviněné soudkyně. Toto lze spolehlivě konstatovat na základě provedení důkazů obsahem předmětných spisů, které potvrzují tvrzení navrhovatelky.

Kárně obviněná soudkyně ostatně samotný vznik průtahů ve většině případů nepopírala, namítala však, že existovaly objektivní důvody, které jí zabránily věci plynule vyřídit. Za tyto objektivní překážky považovala zejména provádění kontrol vedením soudu v jejím senátě a reorganizaci oddělení v roce 2009, k prokázání existence těchto skutečností také směřovala velkou část svých důkazních návrhů.

Ve věci nebylo sporné, že vedení soudu provádělo v senátu kárně obviněné soudkyně kontroly. Provádění několika hloubkových kontrol a dalších periodických kontrol bylo prokázáno listinnými důkazy předloženými navrhovatelkou i kárně obviněnou soudkyní (zejména záznamy o provedení prověrek), jakož i přednesy při ústních jednáních. Kárný senát na základě provedených důkazů dospěl k závěru, že se jednalo o výkon dohledové činnosti, který je zákonem o soudech a soudcích svěřen vedení soudu, přičemž nebylo zjištěno, že by v dané věci kontrolní činnost navrhovatelky překročila meze stanovené zákonem, tj. že by se při provádění kontrol dopouštěla svévole a diskriminace. Navrhovatelka v této souvislosti uvedla, kdy byly prováděny hloubkové kontroly, při nichž byly spisy přidělené kárně obviněné soudkyni fyzicky předkládány a kontrolovány. Z jejího sdělení a předložených listin vyplývá, že nebyly prováděny častěji nežli jednou v roce. Navrhovatelka též prokázala, že provedení hloubkové prověrky v roce 2010 bylo nařízeno krajským soudem, nejednalo se tedy o její iniciativu. Četnost provedených kontrol nelze označit za nadměrnou či diskriminační. Ani provádění dalších periodických prověrek zaměřených na plynulost vyřizování starších věcí nelze označit za výkon kontrolní činnosti vybočující ze zákonem či praxí stanovených mezí. Velká míra odpovědnosti při výkonu činnosti soudce a vysoký společenský zájem na kvalitní a rychlé práci vyžadují i zavedení a aplikaci důkladných kontrolních mechanismů, které představují sice nepopulární, avšak nutnou součást práce v justici. Navrhovatelka dále podrobně popsala, jakým způsobem jsou hloubkové prověrky na soudě prováděny. Z tohoto popisu vyplývá, že soudce není tímto postupem nijak významně objektivně omezen při rozhodování jemu přidělených věcí. Kárně obviněná soudkyně neuvedla, z jakých konkrétních důvodů nemohla se spisy v důsledku prověrek pracovat, ani to, jakým způsobem mohly mít prověrky vliv na několikaměsíční nečinnost, která jí byla vytykána. Z výpovědi kárně obviněné soudkyně a z jí předložených důkazů je zřejmé, že provádění kontrol a prověrek pocitovala negativně a není důvodu zpochybňovat její tvrzení, že mohlo mít vliv na rychlost a kvalitu její činnosti. Jedná se však o její subjektivní vnímání. Při výkonu činnosti soudce nelze samozřejmě eliminovat osobní pocity a celkově subjektivní faktory osobnosti každého soudce. Výkon kontrolní činnosti není již ze své podstaty kontrolovanému subjektu příjemný a může vyvolat pocit stresu. U soudce, který

rozhoduje o právech a povinnostech účastníků a vede řízení, při kterých logicky dochází ke střetům zájmů účastníků, se však předpokládá určitá psychická odolnost, bez které by nemohl své povolání vykonávat. Je tedy jeho povinností snést i ne vždy zcela vyhovující pracovní podmínky, pokud se nejedná o extrémní a dlouhotrvající stav spočívající v jejich nezajištění, který již vylučuje řádné a plynulé rozhodování přidělených věcí. Tento krajní stav však nebyl v projednávané věci shledán. Ze strany soudkyně se spíše jednalo o střety v osobní rovině, u nichž však soudce nemůže připustit, aby dlouhodobě ovlivňovaly jeho pracovní výkon. Nelze akceptovat, aby výkon kontrolní činnosti a osobní vztahy na pracovišti ovlivnily soudce natolik, že přestane plynule vést řízení po dobu několika měsíců, a to v několika desítkách věcí.

Kárný senát tak na základě provedeného dokazování dospěl k závěru, že kontrolní činnost vedení soudu nebyla vůči kárně obviněné soudkyni prováděna způsobem, který by mohl ovlivnit objektivní možnost činit plynule úkony v jí přidělených věcech.

Kárně obviněná soudkyně též namítla nerovné zacházení ze strany vedení soudu. Kárný senát k tomuto konstatuje, že přestože kárně obviněná soudkyně byla při ústním jednání předsedkyní kárného senátu vyzývána ke konkretizaci tohoto svého tvrzení, neuvedla přesně, v čem nerovnost v zacházení spatřuje. Pokud se mělo jednat o provádění kontrolní činnosti v senátu kárně obviněné soudkyně, pak kárný senát odkazuje na to, co již bylo uvedeno výše, a uzavírá, že navrhovatelka prokázala důvodnost i přiměřenost prováděných kontrol. Z žádného tvrzení kárně obviněné soudkyně pak nelze dovodit, že by ji vedení soudu zatěžovalo výrazně vyšším nápadem nových věcí oproti jiným soudcům civilního úseku a ani z listinných důkazů (přehledů o výkonnosti a nápadu) nerovnoměrné zatížení soudců nevyplývá. Kárně obviněnou soudkyní byly k důkazu předloženy záznamy z jednání její osoby s vedením soudu, z nichž je zřejmé, že docházelo k vypjatým situacím, avšak z obsahu těchto záznamů nelze dovodit diskriminační jednání vedení soudu, jmenovitě navrhovatelky, vůči kárně obviněné soudkyni.

Kárně obviněná soudkyně se dále cítila být při své činnosti ovlivněna provedením změn v organizaci soudní kanceláře zajišťující administrativní úkony pro její senát v roce 2009. Konkrétně uvedla, že na administrativní aparát, který jí měl být k dispozici při vyřizování civilní agendy, byla přesunuta celá agenda rejstříku Ro, v důsledku čehož neměla možnost své věci rozhodovat bez průtahů. Její tvrzení však zpochybnila navrhovatelka, která uvedla, že se jednalo o změny vyvolané změnou kancelářského řádu, tj. zrušením rejstříků Ro na okresních soudech. Agenda dříve označovaná jako Ro měla být dle nové úpravy vyřizována na civilním úseku, pracovníci vyřizující agendu Ro tedy museli být logicky převedeni na tento úsek. V řízení tedy bylo bez pochybností zjištěno, že se jednalo o nutnou organizační změnu k provedení novely kancelářského řádu, tato změna se týkala všech civilních kanceláří, nikoliv pouze kanceláře senátu kárně obviněné soudkyně. K této argumentaci kárný senát zdůrazňuje, že kárně obviněné soudkyni nebyla vytýkána provinění, která by mohla být zaviněna administrativním aparátem. Pokud byly soudkyni vytýkány průtahy, jednalo se vždy o nečinnost v řádu měsíců, která nastala mezi jejími úkony, nikoliv tedy například v důsledku pozdního vypravení jí vyhotoveného referátu či rozhodnutí. Lze obecně připustit, že nedostatek administrativního aparátu na soudech se může negativně projevit i v činnosti soudců. V projednávané věci však nebyla

zjištěna souvislost mezi soudkyní vytýkanými průtahy a případnou přetížeností administrativního aparátu.

Kárně obviněná soudkyně dále poukazovala na skutečnost, že v některých měsících měla vyšší nápad nových věcí. Z výkazů předložených navrhovatelkou i kárně obviněnou soudkyní však bylo zjištěno, že se jednalo vždy o krátkodobý nárůst, který byl zaznamenán i u ostatních soudců. Nejednalo se tedy o opatření vedení soudu směřující proti kárně obviněné soudkyni, která neuvedla žádné údaje svědčící tomu, že by v některém období měla přidělen takový počet věcí, který by již sám o sobě vylučoval plynulé provádění úkonů ve všech věcech.

V rámci vyjádření k jednotlivým průtahům kárně obviněná soudkyně namítala, že nenastaly žádné negativní důsledky případné nečinnosti, pokud si na ně účastníci předmětných řízení nestěžovali. Kárný senát k této argumentaci uvádí, že škodlivý důsledek zaviněné nečinnosti soudce nastává dle § 79 odst. 1 zákona o soudech a soudcích již porušením povinnosti rozhodovat v přiměřených lhůtách bez průtahů. K naplnění skutkové podstaty kárného provinění dle § 87 odst. 1 zákona o soudech a soudcích zákon nestanoví podmínku stížnosti účastníků či objektivní existence důsledku případné nečinnosti soudce. Kárné provinění je zaviněným porušením povinnosti soudce, kdy k naplnění znaku materiální nebezpečnosti jednání dochází již ohrožením důvěry v nezávislé, nestranné, odborné a spravedlivé rozhodování soudů. Jinými slovy, ke spáchání kárného provinění postačuje potencionální ohrožení důvěry.

Kárný senát tedy nepřisvědčil výše uvedeným důvodům, kterými kárně obviněná soudkyně zpochybňovala své zavinění ohledně navrhovatelkou vytýkaných nečinností. Pokud pak kárně obviněná soudkyně v některých případech namítala konkrétní skutečnosti, pro které se domnívá, že k nedůvodné nečinnosti nedošlo, kárný senát posoudil tato tvrzení následovně:

- **k věci sp. zn. 16 C 297/2006 (pod bodem III. c/ 4):**

Kárný senát neshledal důvodnými skutečnosti namítané soudkyní, že vytýkaný průtah byl časem potřebným pro vyjednání mimosoudní dohody účastníků na podkladě znaleckého posudku. Ve vytýkaném období, tj. mezi 22. 9. 2008 – 8. 2. 2009 nebyl podán účastníky žádný návrh na poskytnutí času pro mimosoudní dohodu.

- **k věci sp. zn. 16 C 281/2008 (bod III. c/ 15):**

Kárně obviněná soudkyně na svou obranu uvedla, že poskytla žalobkyni čas k vyhledání otce na Slovensku. Tato skutečnost však není relevantním důvodem pro prodlužování vedení soudního řízení v České republice, pokud k němu od počátku nebyly dány podmínky (nedostatek věcné příslušnosti jakéhokoliv soudu v ČR).

- **k věci sp. zn. 16 C 300/2008 (bod III. c/ 16), sp. zn. 16 C 342/2008 (bod III. c/ 17):**

Navrhovatelka kárně obviněné soudkyni vytýká průtahy v řízení, jehož předmětem je určení otcovství. Soudkyně v uvedených věcech nepřistoupila k rozhodnutí o určení otcovství souhlasným prohlášením rodičů, přestože byli u jednání přítomni a deklarovali svou vůli toto prohlášení učinit. Kárný senát se ztotožnil s názorem navrhovatelky, že takový postup je nutno označit za průtah, který je v rozporu se zájmy dítěte. Soudce je

povinen dodržovat zásadu efektivitu a hospodárnosti řízení, z čehož vyplývá, že pokud jsou v řízení splněny podmínky pro vydání rozhodnutí, není namístě řízení bez zjevného důvodu a přínosu pro účastníky dále prodlužovat. Ve věcech určení otcovství na základě souhlasného prohlášení rodičů je nutno k tomuto úkonu přistoupit ihned po ověření a shledání všech podmínek, neboť subjektivní vůle rodičů k tomuto úkonu se může v čase změnit.

- **k věci sp. zn. 16 C 360/2008 (bod III. c/ 19):**

K vytýkané nečinnosti kárně obviněná soudkyně uvedla, že účinky zpětvzetí žaloby ze strany původního žalobce nastaly ještě před nabytím právní moci usnesení o procesním nástupnictví T. P. na jeho místo. Navrhovatelkou je však vytýkán průtah k období do vydání usnesení o procesním nástupnictví, kdy v řízení dle obsahu spisu nebyly činy žádné úkony.

- **k věcem sp. zn. 16 Nc 12/2006, sp. zn. 16 Nc 4/2006, sp. zn. 16 Nc 6/2006, sp. zn. 16 Nc 8/2006, sp. zn. 16 Nc 10/2006 (body III. c/ 21 – 25):**

Kárný senát k vyjádření kárně obviněné soudkyně, která poukazovala na déletrvající dovolenou v tomto období, ověřil, že v období vytýkaných průtahů soudkyně čerpala dovolenou v následujícím rozsahu: červen 2008 – 8 dnů dovolené, srpen – 1 den, září – 1 den, říjen – 1 den, listopad – 2 dny, prosinec – 3 dny, leden 2009 – 2 dny, únor – 1 den. Dle kárného senátu se jedná o čerpání dovolené v běžném rozsahu, který neodůvodňuje několikaměsíční nečinnost v uvedených věcech. Lze souhlasit s tím, že v případě problémových žalobců vyžaduje vedení řízení zvýšenou pozornost soudce, jedná se však o situace, kterým jsou soudci běžně vystavováni, nelze je zcela eliminovat a soudce musí být schopen tyto situace přiměřeně zvládnout. Kárně obviněná soudkyně neuvedla žádné konkrétní skutečnosti týkající se případných potíží s osobou žalobce, které by bylo možno zohlednit jako objektivní příčiny nečinnosti v řízení.

c) Závěr ohledně posouzení průtahů

Podle § 87 odst. 1 zákona o soudech a soudcích je kárným proviněním soudce zaviněné porušení jeho povinností, jakož i zaviněné chování nebo jednání, jímž soudce narušuje důstojnost soudcovské funkce nebo ohrožuje důvěru v nezávislé, nestranné, odborné a spravedlivé rozhodování soudů. Rozhodování v zákonem stanovených či přiměřených lhůtách je považováno za součást práva na spravedlivý proces (čl. 36 odst. 1 Listiny základních práv a svobod; čl. 6 Evropské úmluvy o lidských právech), neodůvodněné průtahy v řízení je proto nutno hodnotit jako zaviněné porušení povinností soudce a jednání způsobilé nejméně narušit důvěru ve spravedlivé rozhodování soudů ve smyslu § 87 odst. 1 zákona o soudech a soudcích.

Kárný senát na základě výše uvedených skutečností dospěl k závěru, že v navrhovatelkou vytýkaných věcech došlo k zaviněné nečinnosti ze strany kárně obviněné soudkyně, kterou je nutno posoudit jako kárné provinění ve smyslu § 87 odst. 1 zákona o soudech a soudcích. Kárný senát považuje za vhodné zdůraznit, že předmětem posuzování byly dle návrhu na zahájení řízení průtahy, tj. objektivní jev, o kterém

soudkyně ve většině případů ani netvrdila, že nenastal. Kárným senátem nebyly v řízení shledány skutečnosti, které by ve vztahu k navrhovatelkou tvrzeným nečinností vylučovaly zavinění kárně obviněné soudkyně.

Lze tedy uzavřít, že soudkyně byla i přes své osobní výhrady k vedení soudu a k jím prováděným opatřením povinna postupovat co nejrychleji, aby řízení bez průtahů směřovalo k rozhodnutí věci. Tuto povinnost kárně obviněná soudkyně v označených věcech porušila a dopustila se tím kárného provinění.

Kárně obviněné soudkyni bylo za shledaná kárná provinění uloženo v souladu s § 88 odst. 4 zákona č. 6/2002 Sb. kárné opatření podle ustanovení vztahujícího se na kárné provinění nepřísneji postižitelné. Kárný senát považoval za odpovídající uložení kárného opatření snížení platu o 30 % na dobu 10 měsíců. Při úvaze o tom, které kárné opatření a v jaké výměře uložit, kárný senát pokládal za přítěžující okolnost, že kárně obviněná soudkyně se nečinnosti dopouštěla opakovaně a v průběhu dlouhého časového úseku, přestože byla ze strany vedení soudu upozorňována na nepřipustnost svého jednání. Je však nutno též konstatovat, že v době, kterou lze podle zákona č. 7/2002 Sb. v kárném řízení zohlednit, soudkyně nebyla uznána vinnou z jiného kárného provinění. Kárný senát nevyhověl návrhu navrhovatelky uložit kárné opatření odvolání z funkce soudce. Přestože kárné provinění obviněné soudkyně je hodnoceno jako závažné, v porovnání s konstantní judikaturou kárných soudů není za srovnatelná provinění, tj. za opakovanou nečinnost v tomto rozsahu, ukládáno nejtěžší kárné opatření.

d) Závěr ohledně nezákonného postupu a ohrožení důvěry v odborné rozhodování soudů

Navrhovatelka dále spatřovala kárné provinění v postupu obviněné soudkyně celkem ve třech projednávaných věcech, v nichž měla ohrozit důvěru v odborné rozhodování soudů. Přestože postup soudkyně v uvedených věcech nebyl v souladu se zákonem, což potvrdil i odvolací soud, je nutno konstatovat, že se jednalo o vady řízení vyplývající z nesprávného uvážení a z nesprávně zvoleného postupu soudkyně, přičemž tyto vady bylo možno odstranit prostřednictvím řádných opravných prostředků, jak se také stalo. Zaujetí nesprávného názoru soudcem samo o sobě nemůže být kárným proviněním. Uvedené by bylo v rozporu s principem soudcovské nezávislosti. Za kárné provinění spočívající v ohrožení důvěry v odborné rozhodování soudů by patrně bylo možno označit zcela krajní situace, kdy by soudce např. úmyslně a opakovaně ignoroval pokyny soudu vyššího stupně, jimiž je vázán; projevoval neznalosti zcela základních, všeobecně známých právních pojmů, atd. V projednávané věci však nebylo takto extrémní jednání shledáno, byť (jak je uvedeno výše) postup soudkyně nebyl v souladu se zákonem. Kárný senát proto ohledně této části návrhu nemohl učinit závěr, že by kárně obviněná soudkyně zvolením nesprávného procesního postupu zaviněně porušila povinnosti soudce, a tím ohrozila důvěru v nezávislé, nestranné, odborné a spravedlivé rozhodování soudů, a proto ji v této části, pro tento skutek kárného obvinění zprostil.

e) Zamítnutí návrhů na provedení důkazů

Kárný senát v průběhu řízení shromáždil velké množství zejména listinných důkazních prostředků, kterými účastníci navrhovali provést důkazy. V závěru jednání dne 1. 6. 2011 předsedkyně kárného senátu shrnula, že bylo provedeno rozsáhlé dokazování vztahující se kromě jiného k situaci v senátu 16 C, tj. administrativního obsazení a zatížení tohoto senátu, dále ohledně vztahů na pracovišti v tomto senátu, včetně vztahů kárně obviněné soudkyně s vedením okresního soudu. Dále byly předloženy důkazy a provedeno dokazování ohledně četnosti a rozsahu provádění kontrol a k vyhodnocení nápadu a výkonnosti kárně obviněné soudkyně. Kárný senát považoval skutkový stav ohledně výše uvedených skutečností za zjištěný, a proto zamítl návrhy na provedení důkazů:

- výslechy M. R., M. S., V. G.,
- zápisem z porady vedení ze dne 5. 11. 2008,
- zprávou, kdy byla do funkce jmenována Mgr. P. J. N.; po jakou dobu, na základě doporučení koho a na úseku kterých oddělení vykonávala funkci místopředsedkyně Okresního soudu v Ostravě; jaké druhy právních věcí dle rozvrhu práce v době od 1. 1. 2006 vyřizovala,
- zprávami, v kolika senátech občanskoprávního a exekučního oddělení Okresního soudu v Ostravě byly v době od 1. 1. 2008 dosud prováděny opakované neperiodické kontroly,
- zprávou Ministerstva spravedlnosti ze dne 8. 4. 2011, podle které mělo ve věci 16 C 167/2004 dojít k nesprávnému úřednímu postupu spočívajícímu v nepřiměřené délce řízení,
- vypracování znaleckého posudku z oboru hygieny práce, případně souvisejících oborů.

Kárný senát provedení shora označených důkazů zamítl, neboť dle jeho názoru měly vést k prokázání skutečností, ke kterým již byl dostatečně zjištěn skutkový stav věci, případně které nebyly ve věci, která je předmětem tohoto řízení, vůbec sporné. Návrh na vypracování znaleckého posudku z oboru hygieny práce byl zamítnut s poukazem na odborné vyjádření PhDr. Z. Ž., přední odbornice v oblasti hygieny práce, ze dne 9. 2. 2011. Předmětem jejího vyjádření bylo zodpovězení otázek, zda je možné se spolehlivými závěry vypracovat znalecký posudek, který by prokázal, zda je soudce při své činnosti dlouhodobě přetěžován a je na něho kladena taková zátěž, která vylučuje výkon činnosti bez pochybení; a dále, zda je možno objektivně stanovit přípustnou míru zatížení konkrétního soudce a naopak míru zatížení, která již vždy vylučuje kvalitní výkon jeho činnosti. PhDr. Ž. uvedla, že v oblasti psychologie práce jsou k dispozici metodiky, kterými je hodnoceno přetížení ve skupině pracovníků stejné profese, tato metoda však byla napadnuta jako neobjektivní, a jako závazný pokyn v metodách pracovního lékařství nebyla přijata. Přetížení u jednotlivce nikdy v hygieně práce posuzováno nebylo a není to ani náplní psychologie práce v hygieně práce, neboť dle názoru PhDr. Ž. nelze vycházet ze subjektivního hodnocení pracovníka. Své odborné vyjádření uzavřela tak, že dle jejího názoru v oboru hygieny práce nelze vypracovat znalecký posudek na míru psychického zatížení soudce, psychická pracovní zátěž je považována za faktor nespecifický, kdy neexistuje jednoznačný vztah mezi příčinou a následkem. Na základě těchto závěrů nebylo kárným senátem zadáno vypracování znaleckého posudku a návrh soudkyně na provedení tohoto důkazu byl zamítnut.

Pro úplnost kárný senát považuje za vhodné zmínit, že v řízení nebyl nijak hodnocen obsah pracovního hodnocení vypracovaného k osobě kárně obviněné soudkyně.

**f) Rozhodnutí o návrhu na přerušení řízení
za účelem vyvolání řízení o předběžné otázce**

Kárně obviněná soudkyně navrhla, aby soud kárné řízení přerušil za účelem vyvolání řízení o předběžné otázce u Soudního dvora Evropské unie. Dle jejího názoru měly být v řízení posouzeny otázky zmatečnosti prováděných kontrol, sporného pracovního hodnocení a zacházení s její osobou, přičemž pro posouzení těchto otázek je relevantní komunitární (unijní) právo, k dané otázce neexistuje ustálená judikatura Soudního dvora a výklad a správná aplikace komunitárního (unijního) práva není naprosto zjevná. Kárný senát se s návrhem kárně obviněné soudkyně neztotožnil, neboť dospěl k závěru, že otázka kontrolní činnosti ze strany vedení soudu byla v řízení dostatečně spolehlivě objasněna a při jejím posouzení neshledal aplikaci komunitárního (unijního) práva relevantní. Ohledně obsahu pracovního hodnocení vede kárně obviněná soudkyně samostatný soudní spor; kárný senát vzal tuto skutečnost na vědomí a obsah hodnocení neučinil součástí skutkových zjištění v tomto řízení. K nerovnému zacházení s osobou kárně obviněné soudkyně se kárný senát vyslovil výše. Ze strany kárně obviněné soudkyně nedošlo v tomto ohledu k dostatečné konkretizaci jejích tvrzení, a proto tato otázka nebyla předmětem meritorního přezkumu. Vzhledem k výše uvedenému proto kárný senát neshledal důvody k vyvolání řízení o předběžné otázce.

P o u č e n í: Odvolání proti rozhodnutí v kárném řízení **n e n í** přípustné.

V Brně dne 30. června 2011

Mgr. Daniela Zemanová
předsedkyně kárného senátu